

บทที่ 5

ออสเตรเลียในปัจจุบัน

ออสเตรเลียในปัจจุบัน

ในส่วนนี้ คุณจะได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ และเอกลักษณ์ประจำชาติของออสเตรเลีย ออสเตรเลียเป็นตัวขับเคลื่อนธุรกิจและหุ้นส่วนการพาณิชย์ และเป็นพลเมืองโลกประเทศหนึ่งที่มีความน่าเชื่อถือ เราให้คุณค่ากับสิ่งที่ผู้ย้ายถิ่นฐานใหม่นำมา และทำให้ประเทศเราเจริญเติบโตและฟื้นฟูแบบต่อเนื่อง

แผ่นดิน

ออสเตรเลียเป็นผืนแผ่นดินที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ออสเตรเลียเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับหกของโลก และประเทศแบบเกาะที่ใหญ่ที่สุด นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นที่ราบและแห้งแล้งที่สุดที่มีผู้อยู่อาศัยอยู่ ออสเตรเลียส่วนใหญ่มีดินที่ไม่ดี และมีปริมาณน้ำฝนต่ำทำให้ยากต่อการฟาร์ม พื้นที่แห้งแล้งกลางประเทศเรียกว่า 'เอาท์แบ็ค' (Outback) และเป็นสภาพแวดล้อมที่ห่างไกลและลำบากมาก นับเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากในออสเตรเลีย

ออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่ จึงมีสภาพอากาศที่แตกต่างกันไป ทางตอนเหนือของออสเตรเลียเป็นบริเวณเขตร้อน และในตอนกลางประเทศเป็นทะเลทราย ทางตอนใต้ อุณหภูมิสามารถเปลี่ยนจากฤดูหนาวที่เย็นเยือก และมีหิมะบนภูเขา เป็นคลื่นอากาศร้อนในฤดูร้อนได้

นอกจากรัฐทั้งหกและเขตปกครองตนเองทั้งสองเขตแล้ว รัฐบาลออสเตรเลียก็ยังมีย่านที่ดูแลบริหารเขตปกครองอื่นๆ ด้วย:

- หมู่เกาะแอสมอร์และคาร์เทียร์ (Ashmore and Cartier)
- เกาะคริสต์มาส (Christmas)
- หมู่เกาะโคโคส (Cocos) หรือในอีกชื่อหนึ่งคือ คีลิง (Keeling)
- อาณาเขตอ่าวเจอร์วิส (Jervis Bay Territory)
- หมู่เกาะคอรอลล์ซี (the Coral Sea Islands)
- เกาะเฮิร์ด (Heard) และหมู่เกาะแมคโดนัลด์ (McDonald) ในเขตปกครองตนเองแอนตาร์กติกแห่งออสเตรเลีย
- เกาะนอร์ฟอล์ก (Norfolk)

พื้นที่มรดกโลก

พื้นที่ต่อไปนี้ ของออสเตรเลียได้รับการจัดลำดับในรายการมรดกโลกขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)

ด้านวัฒนธรรม

- สถานที่ทางประวัติศาสตร์ในการคุมักโทษออสเตรเลีย
- ภูมิทัศน์วัฒนธรรมบุดจิม (Budj Bim)
- อาคารจัดแสดงนิทรรศการรอยัลเอ็กซ์บิชั่นและสวนคาร์ลตันในนครเมลเบิร์น
- โรงละครซิดนีย์โอเปร่าเฮาส์ (Sydney Opera House)

โรงอุปรากรซิดนีย์ โอเปร่าเฮาส์ (Sydney Opera House)

ด้านธรรมชาติ

- พื้นที่ซากสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมดึกดำบรรพ์ของออสเตรเลีย ในรัฐเซาธ์ออสเตรเลียและรัฐควีนส์แลนด์ (Riversleigh/Naracoorte)
- K'gari (เดิมเรียก เฟรเซอร์ ไอแลนด์)
- ป่าดงดิบกอนดวานา (Gondwana) ในออสเตรเลีย
- แนวปะการังเกรทแบร์ริเออร์รีฟ (Great Barrier Reef)
- แนวเทือกเขาเกรทเทอร์บลูเมาเท่นส์ (Greater Blue Mountains)
- หมู่เกาะเฮิร์ดและแมคโดนัลด์ (Heard and McDonald Islands)
- เกาะลอร์ดฮาว์กรุป (Lord Howe Island Group)
- เกาะแม็คควอรี (Macquarie Island)
- ชายฝั่งนิงกาลู (Ningaloo Coast)
- Purnululu อุทยานแห่งชาติ Purnululu
- อ่าวฉลามชาร์คเบย์ (Shark Bay) ในรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย
- เขตร้อนชื้นของรัฐควีนส์แลนด์

ผสม

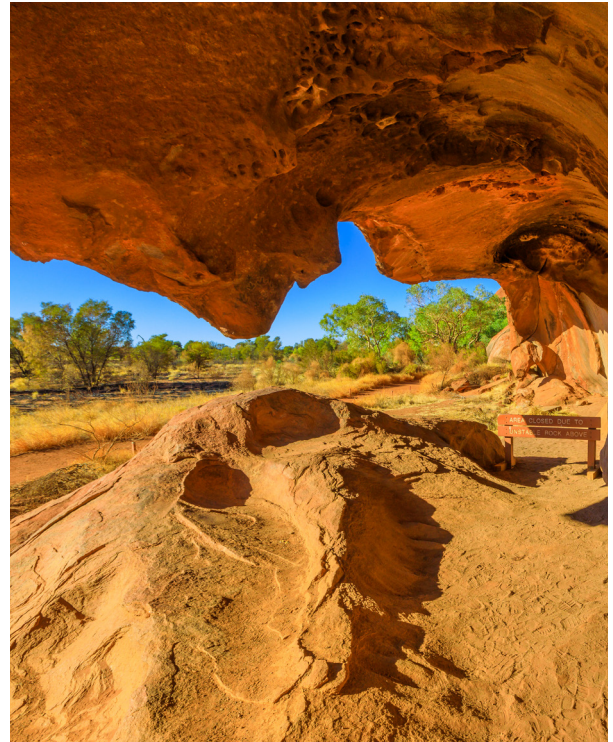
- อุทยานแห่งชาติคาคาดู (Kakadu)
- พื้นที่ป่าธรรมชาติในรัฐแทสมาเนีย
- อุทยานแห่งชาติอุลูลู-กาดา จูตา (Uluru-Kata Tjuta)
- ภูมิภาคทะเลสาบวิลลันดรา (Willandra Lakes)

นอกเหนือจากภาพที่น่าทึ่งทางตะวันตกและสิ่งมหัศจรรย์ทางธรรมชาติที่ระบุนำด้านบน ยังมีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หลายพันแห่งทั่วประเทศที่มีความสำคัญต่อชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส สถานที่เหล่านี้เป็นส่วนสำคัญของโครงสร้างทางวัฒนธรรมของออสเตรเลียและมีความสำคัญต่อชาวออสเตรเลียทุกคน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์มักจะเชื่อมโยงกับเรื่องราวของบรรพบุรุษและบทบาทของพวกเขาในการสร้างภูมิทัศน์อันกว้างใหญ่ ปลูกฝังคุณค่าทางวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ทางเครือญาติและระเบียบทางสังคม

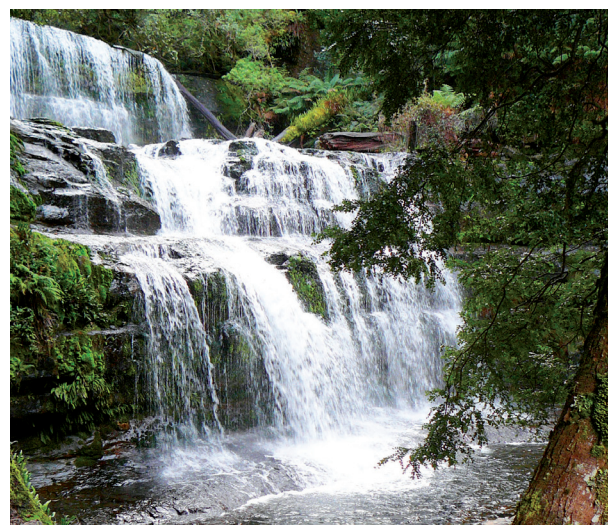
ประเทศมโหฬาร

ชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสมีความสัมพันธ์พิเศษกับผืนดิน ชาวพื้นเมืองเหล่านี้ให้ความสำคัญกับการติดต่อกับเพื่อนบ้านและเดินทางไกลเพื่อพบปะกัน 'บทเพลง' ของชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสเป็นเรื่องราวที่เชื่อมโยง กฎหมายดั้งเดิม ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมกับ ภูมิศาสตร์ ทอดตัวข้ามกลุ่มวัฒนธรรมและภาษาต่างๆ ทั่วประเทศออสเตรเลีย สิ่งเหล่านี้สืบทอดมาเป็นพัน ๆ ปี

ในหลายๆ ส่วนของประเทศออสเตรเลีย ผู้คนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างจำกัด เช่น โรงเรียน บริการด้านสุขภาพ และร้านค้าที่ชาวออสเตรเลียอื่นๆ เห็นเป็นเรื่องปกติ เราทำงานร่วมกันเพื่อช่วยเหลือผู้คนที่ยากลำบากอยู่ในชุมชนห่างไกล ชาวออสเตรเลียที่มีชื่อเสียงได้ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความห่างไกลผ่านความเฉลียวฉลาดและนวัตกรรม

การก่อตัวของหินรูปคลื่นที่ฐานของเอเยอร์ส ร็อค (Ayers Rock) ในอุทยานแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติอุลูลู-กาดา จูตา (Uluru-Kata Tjuta)

พื้นที่ป่าธรรมชาติในรัฐแทสมาเนีย

วิทยุพลังกล

ในปี ค.ศ. 1929 อัลเฟรด แทรกเกอร์ (Alfred Traegar) จากแอดิเลด ได้ออกแบบวิทยุพลังกลเครื่องแรก ทำให้ผู้ฟังใช้งานวิทยุแบบสองทางได้โดยการเหยียบด้วยเท้า บ้านนาที่อยู่โดดเดี่ยว สถานีภารกิจที่ห่างไกล และชุมชนชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสทั้งหมดต่างได้รับประโยชน์จากการสิ่งประดิษฐ์ชิ้นนี้ วิทยุพลังกลนี้มีส่วนช่วยทำให้เกิดสถาบันที่สำคัญของออสเตรเลียสองสถาบัน คือ บริการแพทย์ทางอากาศโดยพระบรมราชูปถัมภ์ (Royal Flying Doctor Service) และโรงเรียนทางอากาศ (School of the Air)

บริการแพทย์ทางอากาศฯ

ศาสตราจารย์จอห์น ฟลินน์ (Reverend John Flynn) อาศัยและทำงานในชุมชนที่อยู่ห่างไกล ท่านมีความคิดที่จะขนส่งแพทย์ไปทางอากาศ เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยในชนบทที่ห่างไกลโดยเร็วที่สุด ศาสดคุณฯ ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลสายการบินควอนตัส (Qantas) และการบริจาคทางการกุศล บริการแพทย์ทางอากาศฯ เริ่มต้นในปี ค.ศ. 1928 แต่ยังมีประชาชนในพื้นที่ห่างไกลที่ไม่สามารถเรียกใช้บริการนี้ได้ การนำวิทยุพลังกลมาใช้ เป็นการทำให้สังคมที่ห่างไกลสามารถติดต่อเรียกหมอได้อย่างเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้

โรงเรียนทางอากาศ

ในทศวรรษ 1950 เด็กๆ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล จำเป็นต้องไปเรียนโรงเรียนประจำ หรือเรียนทางไปรษณีย์ (ดูรูปด้านบน) แอดิเลด มีธเก (Adelaide Miethke) รองประธานโครงการบริการแพทย์ทางอากาศฯ ในรัฐเซาธ์ออสเตรเลีย ตระหนักว่าบริการวิทยุของแพทย์ทางอากาศนั้นยังสามารถช่วยเหลือเด็กๆ ที่อยู่ที่บ้าน ให้พูดคุยกับครูของพวกเขาได้ บริการที่อลิซ สปริงส์ (Alice Springs) เริ่มต้นออกอากาศการสอนแบบสองทางในปี ค.ศ. 1948 โรงเรียนทางอากาศถูกตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการไม่กี่ปีหลังจากนั้น ประสบการณ์ของออสเตรเลียมีส่วนช่วยให้ประเทศอื่นๆ จัดตั้งโปรแกรมที่คล้ายกันนี้อีกหลายแห่ง

วิทยุคันเหยียบแบบเก่าถูกแทนที่ด้วยเครื่องรับวิทยุ ความถี่สูงและตอนนี้ ถูกแทนที่ด้วยอินเทอร์เน็ต บริการแพทย์ทางอากาศฯ ของออสเตรเลีย และโรงเรียนทางอากาศก็ยังคงให้บริการและประโยชน์แก่ประชาชนในชุมชนห่างไกลของออสเตรเลีย

เอกลักษณ์ของออสเตรเลีย

อัตลักษณ์ของออสเตรเลียนั้นถูกหล่อหลอมด้วยปัจจัยหลายประการ รวมถึงมรดกและวัฒนธรรมพื้นเมืองของเรา รากฐานของชาวอังกฤษ ความหลากหลายของผู้คน ประวัติศาสตร์ ค่านิยมที่เป็นแนวทางในชีวิตประจำวัน วิถีชีวิตของเราและชาวออสเตรเลียที่เราชื่นชม

บทที่ 6 - เรื่องราวเกี่ยวกับออสเตรเลียของเรา พูดถึงประวัติศาสตร์ของเรา โดยเนื้อหาในบทนี้ จะเน้นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอดีต อาณานิคมของออสเตรเลีย และสถานการณ์ในปัจจุบันของชาวอะบอริจินและชาวเกาะของแคบธอร์ส เรื่องราวนี้ ยังรวมถึงที่มา และลักษณะของสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมของออสเตรเลีย และความท้าทาย เช่นสงครามที่เราได้เผชิญหน้ากัน ในฐานะประเทศชาติ

ส่วนที่เหลือของบทนี้ จะกล่าวถึงวิถีชีวิตที่เราปฏิบัติและผู้คนที่เราชื่นชม

กีฬาและความบันเทิง

ชาวออสเตรเลียหลายคนรักกีฬา และหลายคนก็ประสบผลสำเร็จที่น่าประทับใจในระดับนานาชาติ

กีฬาแสดงถึงลักษณะพิเศษของชาวออสเตรเลียและทำให้เราเป็นหนึ่งเดียว ตั้งแต่ผู้มาตั้งถิ่นฐานในระยะแรก กีฬาทำให้ประชาชนสามารถหลบหนีจากความจริงของการมีชีวิตอยู่ที่หยาบโหด แม้กระทั่งในระหว่างสงคราม สมาชิกในกองกำลังป้องกันประเทศออสเตรเลียก็ยังจัดให้มีการแข่งกีฬา เพื่อช่วยลดความตึงเครียดของการอยู่ในสนามรบ

นอกจากนี้ กีฬายังให้จุดยืนร่วมกันที่ทำให้ทั้งผู้เล่นและผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วม และเป็นส่วนหนึ่งของอะไรบางอย่างที่สำคัญต่อสังคมออสเตรเลีย ชาวอะบอริจินและชาวเกาะของแคบธอร์ส และชาวออสเตรเลียผู้อพยพเป็นหนึ่งในนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดของประเทศ

ชาวออสเตรเลียหลายคนมีส่วนร่วมในกีฬาแบบเป็นทีม ไม่ว่าจะเป็นคริกเก็ต บาสเก็ตบอลล์ เนตบอลล์ และฮ็อกกี้ ไรส์ฟุตบอล ของฟุตบอล รักบี้ลีก สหภาพรักบี้ และเกม Australian Rules Football ('Aussie Rules') ที่เป็นเอกลักษณ์ของออสเตรเลียนั้น เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างมากในออสเตรเลียในการเล่นและดู กีฬาวัยน้ำ เทนนิส กรีฑา กอล์ฟ ปั่นจักรยาน เดินป่า โต้คลื่น และเล่นสกี ก็เป็นกิจกรรมสันทนาการยอดนิยม

ออสเตรเลียมีความภาคภูมิใจอย่างยิ่งในความสำเร็จระดับนานาชาติจากการแข่งกีฬาคริกเก็ต ทีมคริกเก็ตของออสเตรเลียและของอังกฤษได้มีการแข่งขันกันอย่างจริงจังอย่างมาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19

เมลเบิร์นคัพ 'การแข่งขันม้าที่หยุดทั้งประเทศ' คือการแข่งขันม้าที่ใหญ่ที่สุดงานหนึ่งในโลก การแข่งม้าเมลเบิร์นคัพครั้งแรกถูกจัดขึ้นในปี ค.ศ. 1861 วันเมลเบิร์นคัพ ซึ่งตรงกับวันอังคารแรกของเดือนพฤศจิกายน ก็เป็นวันหยุดราชการในรัฐวิกตอเรียตั้งแต่ปี ค.ศ. 1877

เซอร์ โดนัลด์ แบร็ดแมน (Sir Donald Bradman) (ค.ศ.1908–2001)

เซอร์ โดนัลด์ แบร็ดแมน (Sir Donald Bradman) เป็นมือดีคริกเก็ตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ และเป็นตำนานของการกีฬาออสเตรเลีย โดนัลด์ แบร็ดแมน เติบโตขึ้นที่เมืองโบวรัล (Bowral) รัฐนิวเซาท์เวลส์ และเล่นคริกเก็ตครั้งแรกให้ทีมออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1928

เขาเป็นคนวิ่งเร็วอย่างน่าอัศจรรย์ เมื่อไปแข่งครั้งแรกที่อังกฤษในปี ค.ศ. 1930 เขาทำลายสถิติการตีลูกเกือบจะทั้งหมด พออายุ 21 ปี แบร็ดแมนได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของตำนานกีฬาแห่งออสเตรเลียไปเรียบร้อยแล้ว การแข่งครั้งสุดท้ายของแบร็ดแมนในปี ค.ศ. 1948 ทีมของเขาเป็นที่รู้จักในชื่อ 'ทีมคงกระพันชาตรี' (The Invincibles) เพราะพวกเขาไม่เคยแพ้แม้แต่ครั้งเดียวที่แข่งกับอังกฤษ

ศิลปะ

ออสเตรเลียมีเวทีแห่งงานศิลปะที่สดใส ซึ่งรวมถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวพื้นเมืองของชาติและชาวเกาะทอเรส ทัศนศิลป์ และศิลปะการแสดงทุกรูปแบบของออสเตรเลีย รวมถึงภาพยนตร์ งานศิลปะ การละคร ดนตรี และการเต้นรำ ต่างก็ได้รับความชื่นชมจากประชาชนในประเทศและต่างชาติ

วรรณกรรม

ออสเตรเลียมีประเพณีด้านวรรณกรรมที่แข็งแกร่ง ซึ่งเริ่มมาจากการเล่าเรื่องของชาวพื้นเมืองออสเตรเลียและชาวเกาะทอเรส และต่อด้วยการเล่าเรื่องของนักโทษที่มาถึงในตอนปลายศตวรรษที่ 18

งานเขียนในตอนต้นของออสเตรเลียส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับ 'บุช' หรือ พื้นที่ห่างไกลความเจริญ และความยากลำบากของชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ทรูกันดารเช่นนั้น นักเขียนเช่น เฮนรี ลอว์สัน (Henry Lawson) และ ไมล์ส แฟรงคลิน (Miles Franklin) ได้เขียนบทกลอนและเรื่องราวเกี่ยวกับบุช และวิถีชีวิตของชาวออสเตรเลียเอาไว้

นักเขียนนวนิยายชาวออสเตรเลียชื่อ แพทริก ไวท์ (Patrick White) ได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรมในปี ค.ศ. 1973 นักเขียนนวนิยายออสเตรเลียคนอื่นที่มีชื่อเสียงได้แก่ ปีเตอร์ แคร์รี่ (Peter Carey) คอลลีน แม็คคัลลอฟ (Colleen McCullough) แซลลี มอร์แกน (Sally Morgan) ทิม วินตัน (Tim Winton) ทอม เคนเนลลี (Tom Keneally) และ ไบรซ์ คอร์ทเนย์ (Bryce Courtenay)

จูดิธ ไรท์ (Judith Wright) (ค.ศ. 1915–2000)

จูดิธ ไรท์ (Judith Wright) เป็นนักกวีที่นำทาง เธอเป็นนักอนุรักษ์นิยมและนักณรงค์เพื่อสิทธิของชนเผ่าอะบอริจิน เธอแสดงถึงความรักที่เธอมีต่อออสเตรเลียและประชาชนออสเตรเลียในโคลงกลอนของเธอ จูดิธได้รับรางวัลมากมายรวมทั้งรางวัลด้านวรรณกรรมจากเอ็นไอซีโคลฟีเดีย บริทแทนนิกา และเหรียญทองสำหรับการเขียนโคลงกลอนจากสมเด็จพระราชินี จูดิธเคยเป็นสมาชิกของคณะกรรมการสมาคมการอนุรักษ์แห่งออสเตรเลีย (Australian Conservation Committee) และคณะกรรมการสนธิสัญญาแห่งชาวอะบอริจิน (Aboriginal Treaty Committee)

จูดิธ ไรท์ อยู่ในความทรงจำของคนออสเตรเลีย อันเนื่องมาจากทักษะของเธอในฐานะนักกวี และในฐานะที่เธอทำให้วรรณคดีออสเตรเลีย ตลอดจนการปฏิรูปทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของออสเตรเลียมีความก้าวหน้า

การละครและภาพยนตร์

บทละคร ภาพยนตร์ และผู้สร้างภาพยนตร์ชาวออสเตรเลียเป็นที่ยอมรับทั้งในออสเตรเลียและต่างประเทศ

นักแสดงชาวออสเตรเลีย เช่น เคท บลันเชตต์ (Cate Blanchett) เจฟฟรีย์ รัช (Geoffrey Rush) นิโคล คิดแมน (Nicole Kidman) และ ฮิวจ์ แจคแมน (Hugh Jackman) และผู้สร้างภาพยนตร์ เช่น ปีเตอร์ เวียร์ (Peter Weir) และบาส เลอแมน (Baz Luhrmann) ต่างก็ได้รับรางวัลนานาชาติมากมายจากความเยี่ยมยอดในภาพยนตร์

ทัศนศิลป์

งานศิลปะของออสเตรเลียที่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายที่สุดคือ ภาพวาดของชาวพื้นเมืองซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์ และภาพวาดป่าเขาลำเนาไพรในศตวรรษที่ 19 ของจิตรกร เช่น ทอม โรเบิร์ตส์ (Tom Roberts) เฟร็ดเดอริก แม็คคับบิน (Frederick McCubbin) และอาร์เธอร์ สตรีทตัน (Arthur Streeton) ในตอนกลางศตวรรษที่ 20 ศิลปินชื่อ รัสเซลล์ ไตรส์เดล (Russell Drysdale) และซิดนีย์ โนลัน (Sidney Nolan) ได้วาดภาพแสดงถึงความทุกข์ยากในแอ่งแอ่ง ด้วยการใช้สีร้อนแรง และไม่นานมานี้เอง เบร็ต ไวท์ลีย์ (Brett Whiteley) ก็ได้รับการชื่นชมยินดีจากต่างประเทศว่าเป็นศิลปินที่มีลีลาเป็นเอกลักษณ์และมีชีวิตชีวา ศิลปินบ้านรวมถึง ไอบีร์ท นามาทิจิระ (Iberty Namatjira) เอมมีลี เคม เคววาระย์ (Emily Kame Kngwarreye) กลอเรีย เพทยาาร์ (Gloria Petyarre) โรเวอร์ โทมัส (Rover Thomas) และ คลิฟฟอร์ด พอสซัม ทจาปาล์ทจา (Clifford Possum Tjapaltjarri) เป็นที่ต้องการมากขึ้นเรื่อยๆ ในออสเตรเลียและต่างประเทศ

ดนตรีและการเต้นรำ

ดนตรีที่ถูกยอมรับเป็นสัญลักษณ์ออสเตรเลียทันทีทันใด คือเสียงดนตรีจากดิดเจอรี้ ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีโบราณของชาวอะบอริจิน

ชาวออสเตรเลียยอมรับและมีความยอดเยี่ยมทางดนตรีทุกประเภท และผลงานของพวกเขาเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ไม่ว่าจะเป็นดนตรีคลาสสิก ฟันบ้านหรือร็อก

นักดนตรีชาวออสเตรเลียที่มีชื่อเสียง ได้แก่ ไคลีย์ มิน็อก (Kylie Minogue) จิมมี่ บาร์น (Jimmy Barnes) พอล เคลลี (Paul Kelly) โอลิเวีย นิวตันจอห์น (Olivia Newton-John) จอห์น ฟาร์นแฮม (John Farnham) นิค เคฟ (Nick Cave) และศิลปินพื้นเมือง อาร์ชี โรช (Archie Roach) กูรูมูล (Gurrumul) และ เจสสิก้า โมบอย (Jessica Mauboy) วงออสเตรเลียเช่น AC/DC และ INXS มีผู้ติดตามทั่วโลก

การเต้นรำของออสเตรเลียเฟื่องฟูขึ้นมา เนื่องจากความมานะของนักเต้นรำและผู้ออกแบบท่าเต้นผู้ยิ่งใหญ่หลายท่าน เช่น เซอร์โรเบิร์ต เฮลพมันน์ (Sir Robert Helpmann) เมอริล แทงการ์ด (Meryl Tankard) สตีเฟน เพจ (Stephen Page) และ ลี คันซิน (Li Cunxin) แบนการา (Bangarra) เป็นบริษัทเต้นรำชาวอะบอริจินและชาวเกาะของแคนเทอร์เบอรี ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั่วประเทศและทั่วโลก ในด้านสโตนการเต้น เสียงดนตรี และการออกแบบที่โดดเด่น

ความสำเร็จและประดิษฐ์กรรมทางวิทยาศาสตร์

ชาวออสเตรเลียมีประวัติความสำเร็จและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ในสาขาการแพทย์ เทคโนโลยี กสิกรรม เหมืองแร่และการผลิต

คนออสเตรเลียหลายคนได้รับรางวัลโนเบลจากการค้นพบทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์

นอกจากนี้ ผู้ประสบความสำเร็จทางวิทยาศาสตร์ยังได้รับรางวัลชาวออสเตรเลียประจำปี (Australian of the Year Awards) ในปี ค.ศ. 2005 ผู้ได้รับรางวัลนี้ คือ ศาสตราจารย์ ฟิโอนา วูด (Professor Fiona Wood) ที่ได้พัฒนาผิวหนังเทียมที่พ่นลงไปบนผิวผู้ที่ถูกไฟลวก ในปี ค.ศ. 2006 ผู้ที่ได้รับรางวัลคือศาสตราจารย์ เอียน เฟรเซอร์ (Professor Ian Frazer) ผู้ผลิตวัคซีนป้องกันมะเร็งปากมดลูก ส่วนในปี ค.ศ. 2007 ศาสตราจารย์ ทิม ฟแลนเนอร์รี่ (Professor Tim Flannery) ได้รับรางวัลในฐานะนักวิทยาศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อมชั้นนำ

ทั้งศาสตราจารย์ วูด (Professor Wood) และศาสตราจารย์ เฟรเซอร์ (Professor Frazer) เป็นผู้ย้ายถิ่นฐานมาจากอังกฤษ นักประดิษฐ์ร่วมของ ศาสตราจารย์เฟรเซอร์ คือ ดร. เจียน โจว (Dr Jian Zhou) ผู้ซึ่งเสียชีวิตไปแล้วนั้น ท่านมาจากประเทศจีน และได้เปลี่ยนสัญชาติเป็นพลเมืองออสเตรเลียด้วย

ดร. ฟิโอนา วูด (Dr Fiona Wood AM) (เกิดปี ค.ศ. 1958)

ดร. วูด เป็นศัลยแพทย์และนักวิจัยที่มีนวัตกรรมและได้รับการยอมรับมากที่สุดคนหนึ่งของออสเตรเลีย ในฐานะศัลยแพทย์ตกแต่งและศัลยกรรมตกแต่งที่มีความเชี่ยวชาญสูงและผู้เชี่ยวชาญด้านการเผาไหม้ชั้นนำของโลก เธอได้บุกเบิกการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในการรักษาแผลไฟไหม้

หลังจากทำงานร่วมกับเหยื่อของเหตุระเบิดที่บาห์ลี ในปี ค.ศ. 2002 ดร. วูดได้รับการเสนอชื่อให้เป็นสมาชิกของภาคออสเตรเลียในปี ค.ศ. 2003 ผลงานของเธอในการดูแลแผลไฟไหม้ได้รับการยอมรับ หลังเธอได้รับการเสนอชื่อให้เป็นชาวออสเตรเลียแห่งปีในปี ค.ศ. 2005

ศาสตราจารย์ เฟร็ด ฮอลโลวส์ (Professor Fred Hollows) (ค.ศ. 1929–1993)

ศาสตราจารย์เฟร็ด ฮอลโลวส์ (Fred Hollows) เป็นจักษุแพทย์ (หมอดตา) ที่มีความกระตือรือร้นแรงกล้าที่ได้ช่วยให้ชาวออสเตรเลียและคนในประเทศกำลังพัฒนา มากกว่าหนึ่งล้านคนให้กลับมามองเห็นได้ เฟร็ด ฮอลโลวส์ (Fred Hollows) เกิดที่ประเทศนิวซีแลนด์ ในปี ค.ศ. 1965 เขาย้ายมาอยู่ออสเตรเลีย และหลังจากนั้นได้มาเป็นหัวหน้าแผนกจักษุที่โรงพยาบาลซิดนีย์

เขามีความเชื่อมั่นแรงกล้าเรื่องความเท่าเทียมกันของทุกคน และช่วยจัดตั้งบริการทางการแพทย์สำหรับชาวอะบอริจินขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งเวลานี้ มีอยู่หลายแห่งทั่วออสเตรเลีย

ในปี ค.ศ.1980 เฟร็ด ฮอลโลวส์ เดินทางไปทั่วโลกเพื่อช่วยจัดตั้งโปรแกรมสุขภาพตาในประเทศกำลังพัฒนา และเขาได้เป็นพลเมืองออสเตรเลียในเดือนเมษายน ค.ศ. 1989

ผลงานของศาสตราจารย์ฮอลโลวส์ยังคงดำเนินต่อไป โดยการดำเนินการของมูลนิธิ เฟร็ด ฮอลโลวส์ (Fred Hollows Foundation)

ชาวออสเตรเลียประจำปี

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา ได้มีการแจกรางวัลชาวออสเตรเลียประจำปีเพื่อฉลองความสำเร็จและการอุทิศตนของชาวออสเตรเลียชั้นนำ ใครก็สามารถเสนอชื่อชาวออสเตรเลียมาหนึ่งคนจากทุกสาขาอาชีพเพื่อได้รับรางวัลนี้

ชาวออสเตรเลียประจำปีคือคนที่มีผลงานดีเลิศและได้รับใช้ประเทศชาติมาแล้ว พวกเขาสร้างแรงบันดาลใจและท้าทายพวกเราให้ทำเพื่อสร้างออสเตรเลียที่ดีกว่า

รางวัลนี้ ประกอบด้วย รางวัลคนหนุ่มสาวออสเตรเลียแห่งปี (Young Australian of the Year) รางวัลชาวออสเตรเลียผู้สูงอายุแห่งปี (Senior Australian of the Year) และรางวัลวีรบุรุษประจำท้องถิ่นของออสเตรเลีย (Australia's Local Hero)

รายชื่อผู้รับปัจจุบันและอดีตมีอยู่ที่ www.australianoftheyear.org.au

ดอกเตอร์เจมส์ มุก เอเอ็ม

ศัลยแพทย์ตาและการป้องกันตาบอด ผู้บุกเบิก
ชาวออสเตรเลียประจำปี 2020

ดร. มุก เป็นผู้ร่วมก่อตั้งองค์กร "สายตาให้ทุกคน" (Sight For All) องค์กรการกุศลที่มีจุดมุ่งหมายในการ
จัดภาวะตาบอดผ่านการวิจัยการศึกษาโครงสร้างพื้นฐาน
และการฝึกอบรมของเพื่อนร่วมงานในประเทศพันธมิตร

ดร. มุก เชื่อว่าการตาบอดเป็นปัญหาสิทธิมนุษยชนและ
กำลังทำงานเพื่อสร้างโลกที่ทุกคนสามารถมองเห็นได้

ศาสตราจารย์มิเชล ชิมมอนส์ (เกิดปี ค.ศ. 1967)

ในฐานะศาสตราจารย์ด้านฟิสิกส์ควอนตัมและ
ผู้คว้ารางวัลชาวออสเตรเลียแห่งปีในปี 2018

ศาสตราจารย์ชิมมอนส์คือผู้บุกเบิกด้านอะตอมมิก
เลเซอร์อนิกส์และคอมพิวเตอร์ควอนตัม ในช่วงเวลาที่เรา
"แข่งขันกับยุคคอมพิวเตอร์" ศาสตราจารย์ชิมมอนส์ตั้ง
เป้าที่จะสร้างคอมพิวเตอร์ควอนตัมที่สามารถแก้ปัญหา
ที่อาจใช้เวลาคำนวณหลายพันปีได้ภายในไม่กี่นาที
การค้นพบดังกล่าวช่วยปฏิวัติการออกแบบยา การพยากรณ์
อากาศ การพัฒนายานพาหนะที่ขับเคลื่อนด้วยตัวเอง
ตลอดจนเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์และอื่น ๆ

ในปี ค.ศ. 2018 ศาสตราจารย์ชิมมอนส์ได้รับการเสนอชื่อ
ให้เป็นชาวออสเตรเลียแห่งปีสำหรับผลงานและการอุทิศตน
ให้กับวิทยาศาสตร์ข้อมูลควอนตัม ในปี ค.ศ. 2019 เธอได้รับ
เครื่องราชอิสริยาภรณ์แห่งภาคออสเตรเลียระดับชั้น
เจ้าหน้าที่สืบเนื่องจาก "บริการที่โดดเด่นต่อการศึกษา
วิทยาศาสตร์ในฐานะผู้นำด้านควอนตัมและอิเล็กทรอนิกส์
ปรมาณูและเป็นแบบอย่าง"

เงินสกุลออสเตรเลีย

เงินของเรามีรูปบุคคลและสัญลักษณ์ที่สำคัญต่อออสเตรเลีย

ชาวออสเตรเลียที่มีชื่อเสียงมากที่สุดที่ได้รับเลือกให้ปรากฏบนเงินตราของเราคือ ผู้ที่แสดงความริเริ่มและมีพรสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ในสาขาต่างๆ เช่น ผู้ประสบความสำเร็จด้านการปฏิรูปสังคม วิทยาศาสตร์ การเมือง การทหารและสาขาศิลปะ

สมเด็จพระราชินีอลิซาเบธที่ II (1926–2022)

สมเด็จพระราชินีอลิซาเบธที่สอง (Queen Elizabeth II) ทรงเป็นพระประมุขของประเทศออสเตรเลีย สมเด็จพระราชินีอลิซาเบธที่สองทรงเป็นสมเด็จพระราชินีของออสเตรเลียและของประเทศสหราชอาณาจักร พระองค์ทรงราชย์ด้วยความเข้มแข็งและมั่นคงตลอดเวลาการครองราชย์ที่ยืนนานและเป็นที่ชื่นชม

อาคารรัฐสภาและโมเสกด้านหน้า

แผนผังของอาคารรัฐสภาออกแบบโดยใช้การพัฒนาภูมิทัศน์ ซึ่งจัดทำโดยผู้มีอำนาจการก่อสร้างรัฐสภา โมเสกด้านหน้าออกแบบโดยใช้การวาดรูปแบบจุดแนวทแยงหลายกลางโดย ไมเคิล เนลสัน แจกามารา (Michael Nelson Jagamara) ชื่อ "ตัวพอสซัมและวอลล์บี้ กำลังฝัน" (Possum and Wallaby Dreaming)

เดม เมรี กิลมอร์ (Dame Mary Gilmore ค.ศ. 1865 – 1962)

เดม เมรี กิลมอร์ เป็นนักเขียน นักหนังสือพิมพ์ กวีและผู้ณรงค์เพื่อการปฏิรูปสังคม คนจดจำงานเขียนของเธอและการเป็นกระบอกเสียงแทนสตรี คนจน และชาวพื้นเมืองออสเตรเลียและชาวเกาะทอร์เรส

เอ บี 'แบนโจ' แพทเทอร์สัน (AB 'Banjo' Paterson ค.ศ. 1864–1941)

แอนดรูว์ บาร์ตัน แพทเทอร์สันเป็นกวี นักแต่งเพลงและนักหนังสือพิมพ์ เขาเขียนโดยใช้ชื่อนามปากกาว่า 'แบนโจ' แพทเทอร์สัน และเป็นที่ยอมรับในฐานะผู้เขียนเพลง 'วอลซิง มาทิลดา' (Waltzing Matilda) เพลง พื้นเมืองที่มีชื่อเสียงที่สุดในออสเตรเลีย

ศาสตราจารย์ จอห์น ฟลินน์ (John Flynn ค.ศ. 1880–1951)

ศาสตราจารย์จอห์น ฟลินน์ เริ่มให้บริการทางแพทย์ทางอากาศ ชื่อ Royal Flying Doctor Service of Australia เป็นครั้งแรกในโลก เขาเป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้ช่วยชีวิตคนเอาไว้จำนวนมากด้วยการนำบริการทางสุขภาพ ออกไปสู่พื้นที่ห่างไกลของออสเตรเลีย

เมรี ไรบีย์ (Mary Reibey ค.ศ. 1777 – 1855)

เมรี ไรบีย์ เป็นนักธุรกิจหญิงผู้บุกเบิกคนหนึ่งในอาณานิคมแห่งนิวเซาท์เวลส์ หลังจากที่มาถึงออสเตรเลียในฐานะเป็นนักโทษวัยรุ่นผู้มาตั้งถิ่นฐาน เธอก็กลายเป็นผู้นำที่ได้รับการยอมรับนับถือในชุมชนในเวลาต่อมา

เอ็ดITH เคอว์น (Edith Cowan ค.ศ. 1861–1932)

เอ็ดITH เคอว์นเป็นนักสังคมสงเคราะห์ นักการเมืองและผู้ต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี เธอเป็นผู้หญิงคนแรกที่ได้รับเลือกเข้ารัฐสภาออสเตรเลีย

เดวิด ยูไนพอน (David Unaipon ค.ศ. 1872–1967)

เดวิด ยูไนพอน เป็นนักเขียน นักปราชญ์ในชุมชนและนักประดิษฐ์ เขาเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ให้ศตวรรษให้กับวิทยาศาสตร์และวรรณกรรม และสำหรับการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสให้ดีขึ้น

เซอร์จอห์น มอนแนช (Sir John Monash ค.ศ. 1865–1931)

เซอร์ จอห์น มอนแนช เป็นวิศวกร นักบริหารและผู้นำทางการแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งของออสเตรเลีย เขาถูกจำจดได้ว่าเป็นผู้มีคุณูปการ ผู้นำ สติ ปัญญาล้ำเลิศและมีส่วนร่วมคมา

เดม เนลลี เมลบา (Dame Nellie Melba ค.ศ. 1861 – 1931)

เดม เนลลี เมลบา เป็นนักร้องเสียงโซปราโนที่มีชื่อเสียงก้องโลก เป็นที่รู้จักทั่วโลกในฐานะ 'ราชินีแห่งเสียงเพลง' เธอเป็นนักร้องชาวออสเตรเลียคนแรกที่เป็นที่รู้จักระดับนานาชาติ

วันหยุดประจำชาติและการเฉลิมฉลอง

วันหยุดประจำชาติของออสเตรเลียสะท้อนให้เห็นถึงการเฉลิมฉลองและเหตุการณ์สำคัญของประวัติศาสตร์ของเราตั้งแต่การตั้งถิ่นฐานในยุโรป

วันหยุดที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงวันที่

- **วันปีใหม่** วันที่ 1 มกราคม เราฉลองการเริ่มต้นของปีใหม่
- **วันชาติออสเตรเลีย** วันที่ 26 มกราคม เป็นเวลาที่รำลึกถึงความหมายของการเป็นชาวออสเตรเลีย เพื่อเฉลิมฉลองออสเตรเลียร่วมสมัยและเพื่อรับทราบประวัติศาสตร์ที่เราแบ่งปันกัน วันนั้นคือการมาถึงของกองเรือ 'เฟิร์ส ฟรīt' ที่อ่าวซิดนีย์โคฟ ในปี ค.ศ. 1788
- **วันแอนแซค** วันที่ 25 เมษายน เราฉลองการยกพลขึ้นบกของกองกำลังทหารบกออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (ANZAC) ที่กัลปาลี โปลิในระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง นอกจากนี้ เรายังให้เกียรติแก่ชาวออสเตรเลียทุกคนที่ได้รับใช้ชาติและเสียชีวิตรับการสู้รบ ความขัดแย้งและการปฏิบัติการรักษาสันติภาพด้วย นอกจากนี้ เรายังเทิดทูนความกล้าหาญและการอุทิศตนของทุกคนที่รับใช้ชาติ ทั้งชายและหญิง และระลึกถึงความหมายที่ต่างกันมากของสงคราม
- **วันคริสต์มาส** วันที่ 25 ธันวาคม เป็นวันที่ให้ของขวัญแก่กัน และเป็นการเฉลิมฉลองทางศาสนาคริสต์ในวาระการประสูติของ พระเยซูคริสต์
- **วันบ็อกซิงเดย์** วันที่ 26 ธันวาคม เป็นส่วนหนึ่งของการเฉลิมฉลองคริสต์มาส

วันหยุดที่มีการเปลี่ยนแปลงวันที่

- **วันแรงงานหรือวันแปดชั่วโมง** เป็นวันฉลองชัยชนะของคนทำงานชาวออสเตรเลียที่ชนะการต่อสู้เพื่อการทำงานวันละแปด ชั่วโมงซึ่งเป็นชัยชนะครั้งแรกในโลก
- **วันอีสเตอร์** เป็นวันที่เฉลิมฉลองเรื่องราวทางศาสนาคริสต์เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนชีพของพระเยซู
- **วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว** เฉลิมฉลองการประสูติของประมุขแห่งประเทศออสเตรเลีย สมเด็จพระเจ้าชาลส์ที่ III การเฉลิมฉลองนี้ ตรงกับวันจันทร์ที่สองของเดือนมิถุนายนในทุกปีและเขตปกครองตนเอง ยกเว้นรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลียและรัฐควีนส์แลนด์

วันหยุดราชการอื่นๆ

วันหยุดราชการวันอื่นๆ จะจัดขึ้นในรัฐและเขตปกครองตนเองและเมืองใหญ่ต่างๆ ตัวอย่างเช่น มณฑลนครหลวงออสเตรเลียจะมีวันแคนเบอร์รา รัฐเซาธ์ออสเตรเลียมีวันอาสาสมัคร และรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลียมีวันเกิดของรัฐที่เรียกว่า "ฟาวน์เดชันเดย์"

วันสำคัญอื่น ๆ (ไม่ใช่วันหยุดราชการ)

- **สัปดาห์แห่งความสามัคคี** จัดขึ้นในสัปดาห์ซึ่งรวมถึง 21 มีนาคม และเป็นการเฉลิมฉลองความหลากหลายทางวัฒนธรรมของเรา
- **วันพลเมืองออสเตรเลียในวันที่ 17** กันยายน เป็นวันที่เราเฉลิมฉลองสัมพันธไมตรีร่วมกันของคนถือสัญชาติออสเตรเลีย และสะท้อนถึงบทบาทในการกำหนดอนาคตของประเทศของเรา
- **สัปดาห์การประนีประนอมแห่งชาติ** ในวันที่ 27 พฤษภาคมถึง 3 มิถุนายน เป็นสัปดาห์ที่เรามุ่งมั่นที่จะเป็นประเทศที่เท่าเทียมและยุติธรรม โดยการแสดงถึงความสามัคคีและความเคารพซึ่งกันและกัน

ประชาชนออสเตรเลีย

ออสเตรเลียเป็นสังคมที่มีความหลากหลายมากที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง ประชาชนชาวพื้นเมืองออสเตรเลียและชาวเกาะทอร์เรสมีจำนวนร้อยละ 3 ของประชากรออสเตรเลีย ผู้อพยพอาศัยในออสเตรเลียมากกว่าหนึ่งในสี่เกิดที่ต่างประเทศ อพยพมาจากกว่า 200 ประเทศ ความหลากหลายทางด้านประชากรทำให้ออสเตรเลียเต็มไปด้วยภาษา ความเชื่อ ประเพณีและวัฒนธรรมที่หลากหลาย

ในฐานะสมาชิกของเครือจักรภพแห่งชาติ ออสเตรเลียยังคงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสหราชอาณาจักร

คนออสเตรเลียมีความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองของประเทศออสเตรเลียซึ่งเป็นความเป็นหนึ่งเดียวที่สำคัญในสังคมที่หลากหลายของเรา วันพลเมืองออสเตรเลียมีการเฉลิมฉลองในวันที่ 17 กันยายนของทุกปี เป็นวันที่เราเฉลิมฉลองสัมพันธไมตรีร่วมกันของคนถือสัญชาติออสเตรเลีย และสะท้อนถึงบทบาทในการกำหนดอนาคตของประเทศของเรา

เศรษฐกิจของออสเตรเลีย

ออสเตรเลียมีเศรษฐกิจที่มั่นคงและแข่งขันได้ และมีความสำคัญกับแรงงานที่มีทักษะและความชำนาญ ประชาชนของเรายังได้รับความพอใจกับการมีคุณภาพชีวิตที่สูงที่สุดแห่งหนึ่งในโลก

ดิก สมิธ (Dick Smith เกิดปี ค.ศ. 1944)

ดิก สมิธ เป็นนักธุรกิจ นักผลิตรายการ และนักการกุศลชั้นนำของออสเตรเลียคนหนึ่ง ดิก สมิธ ประสบความสำเร็จยิ่งใหญ่ครั้งแรกด้วยการประกอบธุรกิจด้านอิเล็กทรอนิกส์ และเขาได้ใช้ความมั่งคั่งร่ำรวยของเขาทำให้ออสเตรเลียก้าวหน้าต่อไป เขาเริ่มบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับอาหารออสเตรเลียโดยเฉพาะ และนำเงินลงทุนจำนวนหลายล้านดอลลาร์มาใช้รักษาบริษัทหลายแห่งให้คงเป็นของออสเตรเลีย

เขาได้รับเลือกให้เป็นชาวออสเตรเลียแห่งปีในปี ค.ศ. 1986 และได้รับรางวัลการทำให้เกิดความก้าวหน้าเชิงเทคนิคและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เขาเป็นคนแรกที่บินข้ามออสเตรเลียและทะเลแทสมันด้วยบอลลูนอัดลมร้อน ดิกเป็นที่รู้จักในฐานะผู้มีจิตใจชอบการผลิตรายการ ความสำเร็จในธุรกิจและความรักอันลึกซึ้งที่เขามีต่อออสเตรเลีย

ตลาดหุ้น

สถาบันการเงินที่มั่นคงและทันสมัยของออสเตรเลีย รวมถึงข้อบังคับด้านภาษีและการค้าที่เคร่งครัด ทำให้การประกอบกิจการทางธุรกิจมีความมั่นคง อุตสาหกรรมการให้บริการ ซึ่งรวมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การศึกษา และบริการด้านการเงินนั้นเพิ่มผลผลิตมวลรวม (GDP) ภายในประเทศออสเตรเลียเป็นอย่างดี

ความมั่นคงของเศรษฐกิจออสเตรเลียทำให้ที่นี่เป็นจุดหมายปลายทางที่ดึงดูดการลงทุน ตลาดหุ้นของออสเตรเลียใหญ่เป็นที่สองรองจากญี่ปุ่นในเขตเอเชียแปซิฟิก

การพาณิชย์

คู่ค้าพาณิชย์ที่ใหญ่ที่สุดของออสเตรเลียได้แก่ จีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ สิงคโปร์ อินเดีย นิวซีแลนด์ และสหราชอาณาจักร สินค้าส่งออกหลักของออสเตรเลียคือ ถ่านหิน สินแร่เหล็ก แก๊สธรรมชาติ การศึกษา และการบริการท่องเที่ยว เศรษฐกิจเปิดกว้างและการค้าเป็นปัจจัยสำคัญต่อความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของออสเตรเลียมาโดยตลอด

การทำเหมืองแร่

ออสเตรเลียอุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งทรัพยากรธรรมชาติมากมาย เช่น ถ่านหิน ทองแดง แก๊สธรรมชาติชนิดเหลว และทรายแร่ธาตุ ซึ่งมีความต้องการสูงทั่วโลก

ออสเตรเลียในฐานะที่เป็นพลเมืองของโลก

ออสเตรเลียมีความภาคภูมิใจในบทบาทของตนเองในฐานะเป็นพลเมืองที่ดีของโลก เราแสดงให้เห็นด้วยการให้ความช่วยเหลือผู้ที่โชคร้ายกว่าเราทั่วโลก

ความช่วยเหลือแก่นานาชาติและความพยายามในด้านมนุษยธรรม

โครงการให้ความช่วยเหลือแก่นานาชาติของรัฐบาลออสเตรเลียให้ความสนับสนุนแก่ประเทศที่กำลังพัฒนาเพื่อลดความยากจน และเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาอย่างยั่งยืน เราให้ความสนับสนุนนี้ในภูมิภาคของเราและทั่วโลก ด้วยการช่วยเหลือประชาชนและรัฐบาลของประเทศต่างๆ

ชาวออสเตรเลียแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำอย่างมหาศาลเมื่อเกิดเหตุภัยพิบัติ ไม่ว่าจะเป็นในประเทศของเราหรือในต่างประเทศ นอกจากนี้ เรายังบริจาคเงินให้กับประเทศที่ประสบความทุกข์ยากอย่างต่อเนื่องผ่าน โปรแกรมความช่วยเหลือของออสเตรเลีย

ในปี ค.ศ. 2018 ดร. ริชาร์ด แฮร์ริส และดร. เกรก ขาเลนได้รับรางวัลเหรียญกล้าหาญอันดับสองของออสเตรเลีย ดาวแห่งความกล้าหาญพร้อมด้วยเหรียญแห่งภาคออสเตรเลีย (OAM) สำหรับความพยายามช่วยเหลือเด็กวัยรุ่น 12 คน และโค้ชทีมฟุตบอลของพวกเขาจากระบบถ้ำน้ำท่วมในประเทศไทย

การให้ความร่วมมืออย่างกระตือรือร้นของออสเตรเลียในการประชุมนานาชาติ

ออสเตรเลียเป็นสมาชิกที่กระตือรือร้นประเทศหนึ่งในสหประชาชาติ (UN) ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งองค์กรเมื่อปี ค.ศ. 1945 ภายใต้สนธิสัญญาผู้สืบทอดแห่งสหประชาชาติ ค.ศ. 1951 ออสเตรเลียให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่ได้รับการจำแนกว่าเป็นผู้ลี้ภัย นอกจากนี้ เรายังมีส่วนร่วมในความพยายามรักษาความสงบของสหประชาชาติและมนุษยธรรม ตลอดจนการตอบสนองวิกฤตการณ์ในประเทศกำลังพัฒนา และให้ความร่วมมืออย่างแข็งขันแก่องค์กรการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติอีกด้วย

ในปี ค.ศ. 1971 ออสเตรเลียได้เป็นสมาชิกสภาพสมบูรณขององค์กรเพื่อการพัฒนาและร่วมมือทางเศรษฐกิจ (Organisation for Economic Cooperation and Development - OECD) องค์กรเพื่อการพัฒนาและร่วมมือทางเศรษฐกิจ (OECD) มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีทางเศรษฐกิจและสังคมของทุกคนทั่วโลกพร้อมกับขยายการค้าโลก

ออสเตรเลียสนับสนุนความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศในเขตภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ออสเตรเลียเป็นสมาชิกที่มีความกระตือรือร้นในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจแห่งเอเชียแปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation - APEC) การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit - EAS) และการประชุมผู้นำประเทศหมู่เกาะแปซิฟิก (Pacific Islands Forum - PIF) เป็นประเทศคู่เจรจาของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีส่วนร่วมในการประชุมระดับภูมิภาค

ดร. แคทเธอรีน แฮมลิน เอซี (Dr Catherine Hamlin AC) (เกิด ค.ศ. 1924–2020)

ดร. แคทเธอรีน แฮมลินเป็นสูตินารีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการช่วยชีวิตหญิงสาวชาวเอธิโอเปียให้รอดพ้นจากชีวิตที่เต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน แคทเธอรีน แฮมลินทำงานที่ แอดดิสอาบาบา ในประเทศเอธิโอเปียตั้งแต่ปี ค.ศ. 1959 และให้ความช่วยเหลือผู้หญิงเกี่ยวกับการบาดเจ็บอันเกิดจากการคลอดบุตร ที่รู้จักกันในนามของ 'obstetric fistula' (แผลชอนทะลุจากกระเพาะปัสสาวะถึงช่องคลอด อันเกิดจากการคลอดบุตร) ผู้หญิงที่มีปัญหานี้ จะไม่สามารถควบคุมการทำงานของร่างกายตนเองได้ และจะถูกกักขังให้อยู่ห่างจากสังคม

ดร. แฮมลิน และสามีได้ก่อตั้งโรงพยาบาลแอดดิส อาบาบา ฟิสตูลา (Addis Ababa Fistula Hospital) ขึ้นมา ความพยายามของทั้งสองทำให้ผู้หญิงนับพันคนสามารถกลับบ้านไปใช้ชีวิตที่สมบูรณ์และมีสุขภาพดีได้อย่างเต็มที่ในหมู่บ้านของตนเอง

ในปี ค.ศ. 1995 ดร. แฮมลิน ได้รับเหรียญ Companion of the Order of Australia ซึ่งเป็นเหรียญตราในระดับสูงสุดของออสเตรเลีย

ชาวออสเตรเลียผู้ได้รับรางวัลโนเบล

ออสเตเลียเป็นที่รู้จักด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์ ชาวออสเตรเลียเหล่านี้ได้รับรางวัลโนเบลในสาขาต่อไปนี้

- ศาสตราจารย์วิลเลียม แบรกก์ (ค.ศ. 1862–1942) และลอว์เรนซ์ แบรกก์ (ค.ศ. 1890–1971) นักฟิสิกส์ วิลเลียม แบรกก์ (บิดา) และลอว์เรนซ์ แบรกก์ (บุตรชาย) เป็นผู้รับรางวัลโนเบลร่วมกันในสาขาวิชาฟิสิกส์ ปี ค.ศ. 1915 'สำหรับการบริการของท่านทั้งสองในการวิเคราะห์โครงสร้างของคริสตัลโดยวิธีใช้รังสีเอ็กซ์เรย์'
- เซอร์ฮาเวิร์ด วอลเทอร์ ฟลอรัย (ค.ศ. 1898–1968) ผู้ชำนาญพยาธิวิทยา เกิดที่แอตติลเลต รัฐเซาธ์ออสเตรเลีย เซอร์ฮาเวิร์ด ฟลอรัย ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ ปี ค.ศ. 1945 (ร่วมกัน) 'สำหรับการค้นพบยาปฏิชีวนะ และผลในการใช้ยานี้ รักษาโรคติดเชื้อหลายโรค'
- เซอร์แฟรงก์ แมคฟาร์เลน เบอร์เน็ต (ค.ศ. 1899–1985) นักวิทยาศาสตร์การแพทย์และนักชีววิทยา เกิดที่รัฐวิกตอเรีย แฟรงก์ เบอร์เน็ตได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ปี ค.ศ. 1960 (ร่วมกัน) 'สำหรับการค้นพบของท่านเกี่ยวกับความต้านทานทางภูมิคุ้มกันที่ได้รับมา'
- เซอร์จอห์น แคริว เอ็คเคิลส์ (ค.ศ. 1903–97) นักสรีรศาสตร์ จอห์น เอ็คเคิลส์เกิดที่นครเมลเบิร์น และได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ ค.ศ. 1963 (ร่วมกัน) 'สำหรับการค้นพบกลไกสำคัญเกี่ยวกับการกระตุ้นและการยับยั้งส่วนภายนอกและส่วนกลางของเยื่อหุ้มเซลล์ประสาท'
- เซอร์เบอร์นาร์ด แคทซ์ (ค.ศ. 1911–2003) แพทย์และนักกายภาพบำบัด เกิดในเยอรมนี เบอร์นาร์ด แคทซ์กลายเป็นพลเมืองออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1941 เขาได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ในปี ค.ศ. 1970 สำหรับ 'การค้นพบที่เกี่ยวข้องกับการส่งสัญญาณร่างกายในข้อประสาทและกลไกในการจัดเก็บปล่อย และการใช้งาน'
- ศาสตราจารย์จอห์น วาร์คัม คอห์นฟอรัธ (ค.ศ. 1917–2007) นักเคมี จอห์น คอห์นฟอรัธ เกิดที่ซิดนีย์และได้รับรางวัลโนเบลสาขาเคมีในปี ค.ศ. 1975 (ร่วมกัน) 'สำหรับการศึกษาโครงสร้างโมเลกุลในระบบสามมิติของปฏิกิริยาที่ถูกเอนไซม์เร่ง'
- ศาสตราจารย์ปีเตอร์ โดเฮอร์ตี (เกิด ค.ศ. 1940) นักภูมิคุ้มกันวิทยา ปีเตอร์ โดเฮอร์ตีเกิดที่รัฐควีนส์แลนด์ และได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ ในปี ค.ศ. 1996 (ร่วมกัน) 'สำหรับการค้นพบที่เกี่ยวข้องกับความจำเพาะของการป้องกันการรุกรานด้วยกลไกของระบบภูมิคุ้มกันต่อการติดเชื้อของเซลล์'
- ศาสตราจารย์แบร์รี มาแชล (เกิด ค.ศ. 1951) ผู้ชำนาญระบบทางเดินอาหาร และนายแพทย์โรบิน วอร์เรน (เกิด ค.ศ. 1937) ผู้ชำนาญพยาธิวิทยา แบร์รี มาแชลและโรบิน วอร์เรนได้รับรางวัลโนเบลร่วมกันสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ในปี ค.ศ. 2005 'สำหรับการค้นพบเชื้อแบคทีเรีย เฮลิโคแบ็กทรา ไพโลรี และบทบาทของเชื้อในการเกิดโรคกระเพาะอักเสบและโรคแผลในกระเพาะอาหาร'
- ศาสตราจารย์อลิซาเบธ เฮเลน แบล็กเบิร์น (เกิด ค.ศ. 1948) นักชีววิทยา อลิซาเบธ แบล็กเบิร์นเกิดที่โซบาร์ด และได้รับรางวัลโนเบลสาขาสรีรวิทยาหรือการแพทย์ในปี ค.ศ. 2009 (ร่วมกัน) 'สำหรับการค้นพบบทบาทของเทโลเมียร์และเอนไซม์เทโลมิเรสในการคุ้มครองโครโมโซม'
- ศาสตราจารย์ไบรอัน พี ชามิดท์ (เกิดปี ค.ศ. 1967) นักดาราศาสตร์ ไบรอัน พี ชามิดท์ได้รับรางวัลโนเบลสาขาฟิสิกส์ ค.ศ. 2011 (ร่วมกัน) 'สำหรับการค้นพบการขยายตัวของจักรวาลอย่างรวดเร็วผ่านการสำรวจซูเปอร์โนวาไกลโพ้น'

ชาวออสเตรเลียต่อไปนี้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรม

- แพทริก ไวท์ (ค.ศ. 1912–90) นักประพันธ์ เกิดที่ลอนดอน แต่มีบิดามารดาเป็นชาวออสเตรเลีย แพทริก ไวท์ ได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรมในปี ค.ศ. 1973 'สำหรับมหากาพย์และศิลปะการเล่าเรื่องเกี่ยวกับจิตวิทยา ซึ่งเป็นการแนะนำบรรทัดฐานใหม่สู่การวรรณกรรม'

บทที่ 6

เรื่องราวเกี่ยวกับ ออสเตรเลียของเรา

เรื่องราวเกี่ยวกับออสเตรเลียของเรา

เรื่องราวของออสเตรเลียถูกหล่อหลอมโดยผู้คนและเหตุการณ์ต่างๆ มากมาย

ชาวพื้นเมืองอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส

คนกลุ่มแรกที่อาศัยอยู่ในออสเตรเลียคือชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส ซึ่งมีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ยาวนานและเก่าแก่ที่สุดในโลก

บันทึกทางโบราณคดีระบุว่าชนเผ่าอะบอริจินเข้ามาในออสเตรเลียเมื่อ 65,000 ถึง 40,000 ปีก่อน อย่างไรก็ตามชาวอะบอริจินเชื่อว่าพวกเขาเป็นศูนย์กลางในการสร้างเรื่องราวของดินแดนแห่งนี้ และเรื่องราวการสร้างของพวกเขาเริ่มต้นด้วยเวลา

ประชาชนชาวพื้นเมืองมีความเชื่อและประเพณีโบราณที่พวกเขายังคงปฏิบัติอยู่ทุกวันนี้ พวกเขาจะมีความผูกพันอย่างลึกซึ้งกับผืนแผ่นดิน ซึ่งเห็นได้จากการแสดงออกไว้ในเรื่องเล่าต่างๆ งานศิลปะ และการเต้นรำ

ภาษา

ก่อนการตั้งถิ่นฐานของชาวอังกฤษ มีการใช้ภาษาและภาษาถิ่นมากกว่า 700 ภาษาในออสเตรเลียโดยชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส กว่า 100 ภาษาที่ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน แม้ว่าจะมีเพียงไม่กี่ที่ยังคงส่งต่อไปยังเด็กๆ ประวัติศาสตร์ที่ถูกบอกเล่าต่อกันมาของวัฒนธรรมพื้นเมืองนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะบ่งบอกถึงเรื่องราวเกี่ยวกับประชาชนและผืนแผ่นดิน

ความฝัน

ความฝันเป็นศัพท์ตะวันตก ใช้อธิบายระบบความรู้ ความเชื่อ และการปฏิบัติที่ชี้นำชีวิตของชนเผ่าอะบอริจิน

บิดามารดาและผู้สูงอายุเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับความฝันให้เด็กๆ ฟัง เรื่องเล่าเหล่านี้ สอนเด็กๆ ว่า ผืนดินของเขามีรูปร่างขึ้นมาและมีผู้คนมาอยู่อาศัยได้อย่างไร นอกจากนี้ เรื่องเหล่านั้นยังให้บทเรียนในทางปฏิบัติที่มีคุณค่า อย่างเช่น จะหาอาหารได้ที่ไหน เป็นต้น

ดนตรี เพลงและการเต้นของชาวพื้นเมืองเป็นการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความฝันและชีวิตประจำวัน เมื่อชาวพื้นเมืองร้องเพลงและเต้นรำ พวกเขาจะรู้สึกผูกพันกับบรรพบุรุษของพวกเขาอย่างลึกซึ้ง

รูปแบบดั้งเดิมของศิลปะของชาวอะบอริจินคือ การแกะสลักหรือวาดรูปบนหิน และการออกแบบลวดลายลงบนพื้นดิน ชาวพื้นเมืองจากตอนกลางของออสเตรเลียวาดภาพด้วยการใช้จุดและวงกลม เพื่อสื่อถึงผืนดินหรือเล่าเรื่องราวจากความฝัน ส่วนชาวพื้นเมืองที่อยู่ทางตอนเหนือของออสเตรเลียวาดรูปของคน สัตว์ สัญลักษณ์และวิญญาณ

ความฝันยังคงมีความสำคัญต่อชาวพื้นเมืองของออสเตรเลียในทุกวันนี้

ศิลปะชาวอะบอริจินที่ คะคาตู

ชาวยุโรปกลุ่มแรกที่มาถึงออสเตรเลีย

การสำรวจของชาวยุโรปในช่วงแรก

ในศตวรรษที่ 17 นักสำรวจชาวยุโรปค้นพบพื้นที่ที่พวกเขาเรียกว่า 'เทอร์รา ออสตราลิส อินคอกนิตา' (Terra Australis Incognita) ซึ่งเป็นแผ่นดินที่ไม่มีคนรู้จักในตอนใต้ ในปี ค.ศ. 1606 วิลเลียม แจนส์ซัน (Willem Janszoon) ชาวฮอลแลนด์ทำแผนที่ด้านตะวันตกของแหลมเคปยอร์ก (Cape York Peninsula) ที่ส่วนปลายทางตอนเหนือของออสเตรเลีย และในประมาณเวลาเดียวกันนี้ หลุยส์ แวซ์ เดอ ทอร์เรส (Luis Vaez de Torres) ก็เป็นผู้นำเรือของสเปนแล่นผ่านช่องแคบในตอนเหนือของทวีปนี้

ต่อมาในตอนปลายทศวรรษ ค.ศ. 1600 ทหารเรือชาวฮอลแลนด์ได้ทำการสำรวจชายฝั่งตะวันตกของออสเตรเลียและชาวฮอลแลนด์เรียกแผ่นดินนี้ว่า 'นิวฮอลแลนด์' (New Holland)

ในปี ค.ศ. 1642 เอเบล แทสมัน (Abel Tasman) ค้นพบชายฝั่งของแผ่นดินใหม่ที่ให้ชื่อว่า 'แวน ไดเมียนส์ แลนด์' (Van Diemen's Land) (ปัจจุบัน คือรัฐแทสมาเนีย) เขายังควบคุมการวาดแผนที่หลายพันไมล์ของชายฝั่งทะเลออสเตรเลีย แผนที่นิวฮอลแลนด์ที่ไม่สมบูรณ์ของเขาแสดงให้เห็นว่า เขาเชื่อว่าแผ่นดินนั้นเคยเชื่อมต่อกับปาปัวนิวกินีในตอนเหนือ

วิลเลียม แดมปีเยอร์ (William Dampier) เป็นชาวอังกฤษคนแรกที่เหยียบพื้นดินของออสเตรเลีย ในปี ค.ศ. 1684 เขาขึ้นบกที่ชายฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ แผ่นดินตอนนั้นแห้งแล้งมากและมีฝนจัด เขาจึงไม่คิดว่ามันจะมีประโยชน์ในการค้าหรือการตั้งรกราก

แผนที่นิวฮอลแลนด์ของเอเบล แทสมัน (Abel Tasman) ปี ค.ศ. 1644

กัปตัน เจมส์ คูก (Captain James Cook)

ชาวยุโรปไม่ได้ทำการสำรวจชายฝั่งตะวันออกของออสเตรเลียจนกระทั่งชาวอังกฤษ ชื่อ เจมส์ คูก (James Cook) เดินทางมาถึงโดยเรือชื่อ เอน ดีเวอร์ (Endeavour) ในปี ค.ศ. 1770 กัปตันคูกถูกรัฐบาลอังกฤษส่งไปพร้อมเรือสำรวจมหาสมุทรแปซิฟิก ตอนใต้ เขาวาดแผนที่ชายฝั่งตะวันออกและขึ้นบกที่อ่าวบอทานีย์ (Botany Bay) ทางตอนใต้ของซิดนีย์ในปัจจุบัน เจมส์ คูกเรียกแผ่นดินนี้ว่า 'นิวเซาท์เวลส์' และอ้างสิทธิ์เป็นของพระเจ้าจอร์จที่ 3 (King George III)

การขนส่งนักโทษ

ออสเตรเลียมีความเป็นเอกลักษณ์ที่มีชาวยุโรปส่วนใหญ่ที่มาตั้งรกรากในยุคแรกเป็นนักโทษ หลังจากที่มีสหรัฐอเมริกาประสบความสำเร็จในการประกาศอิสรภาพ สหราชอาณาจักรก็ไม่สามารถส่งนักโทษไปที่นั่นได้อีกและเรือนจำของอังกฤษก็เริ่มแน่น ในปี ค.ศ. 1786 รัฐบาลอังกฤษจึงได้ตัดสินใจขนส่งนักโทษเหล่านี้ ไปยังส่วนอื่นของโลก นั่นคือไปยังอาณานิคมแห่งใหม่ชื่อนิวเซาท์เวลส์

อาณานิคมแรก

ผู้ว่าการรัฐท่านแรกของอาณานิคมนิวเซาท์เวลส์ คือกัปตันอาร์เธอร์ ฟิลลิป (Captain Arthur Phillip) เขาเป็นผู้บังคับบัญชาเรือ 'เฟิร์ส ฟลีต' จำนวน 11 ลำ จากอังกฤษมายังซีกโลกอีกด้านหนึ่ง ได้อย่างปลอดภัย ถึงซิดนีย์โคฟ วันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1788 และเราฉลองวันชาติออสเตรเลียในวันครบรอบวันนี้ทุกปี

ในช่วงแรกของการตั้งถิ่นฐาน

ในช่วงปีแรกๆ ของการตั้งรกรากนั้น ชีวิตความเป็นอยู่ลำบากมาก ผู้ว่าการรัฐฟิลลิปต้องคอยดูแลไม่ให้ประชาชนอดอยาก โดยแบ่งอาหารให้ในสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน ทุกคน รวมถึงตัวเขาและเจ้าพนักงานของเขาเองด้วย สามัญสำนึกและความมุ่งมั่นของเขาช่วยให้อาณานิคมแห่งนี้ ผ่านพ้นช่วงปีแรกๆ ที่แสนยากลำบากไปได้

นักโทษทำงานหนักในการตั้งถิ่นฐานก่อน ผู้ที่พ้นโทษกลายเป็นชายหญิงที่อิสระและย้ายเข้ามาในชุมชนเพื่อทำงานและเลี้ยงดูครอบครัว

กองเรือ 'เฟิร์ส ฟลีต' แล่นมาจากอังกฤษถึงอ่าวซิดนีย์โคฟในปี ค.ศ. 1788

โอกาสใหม่ๆ

ประชากรยุโรปแรกของออสเตรเลียประกอบด้วยชนชาติจากอังกฤษ สก็อตแลนด์ เวลส์ และไอร์แลนด์ สำหรับชาวสก็อตแลนด์ เวลส์ และ ไอร์แลนด์นั้น เคยมีสงครามกับอังกฤษบ่อยๆ ในอดีต แต่ในออสเตรเลียคนทั้งสี่กลุ่มใช้ชีวิตและทำงานด้วยกันอย่างใกล้ชิด

นักโทษและอดีตนักโทษเริ่มหาโอกาสใหม่ในอาณานิคม อดีตนักโทษบางคนตั้งธุรกิจด้วยตัวเองในฐานะพ่อค้า บางคนหันไปเอาดีด้านอื่น เช่น เกษตรกร พ่อค้า เจ้าของร้าน และเจ้าของผับ

แคโรไลน์ ชิสล์ม

(Caroline Chisholm ค.ศ. 1808–77)

แคโรไลน์ ชิสล์ม เป็นผู้ดำเนินการปฏิรูปสังคมคนหนึ่ง ที่ทำให้สถานการณ์ของผู้หญิงโสเภณีในอาณานิคมตอนแรก เริ่มดีขึ้น แคโรไลน์เดินทางมาออสเตรเลียกับสามีที่เป็น นายทหารและลูก 5 คนในปี ค.ศ. 1838 เธอให้ความช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นฐานหญิงที่อาศัยอยู่ตามถนนในซิดนีย์ ภายในไม่กี่ปี เธอก็ได้ก่อตั้งหอพักสำหรับผู้ย้ายถิ่นฐาน หญิงจำนวน 16 แห่งทั่วอาณานิคมนี้

แคโรไลน์ทำงานหนักเพื่อทำให้ความเป็นอยู่บนเรือของผู้คนที่ จะเดินทางมายังอาณานิคมดีขึ้น นอกจากนี้ เธอยัง จัดโครงการเงินกู้สำหรับผู้ยากไร้ เพื่อจัดดวงจรของการ ฟังพาผู้อื่นและความยากจนให้หมดไป

ทุกวันนี้ มีโรงเรียนหลายแห่งในออสเตรเลียที่ตั้งชื่อตามชื่อ ของแคโรไลน์ ชิสล์ม เธอเป็นที่รู้จักในฐานะ 'มิตรของผู้ย้ายถิ่นฐาน' และเป็นที่รู้จักในฐานะสตรีผู้มากด้วยความอดสาเห 'ไม่รู้จักเหน็ด เหนื่อยในการช่วยเหลือให้ผู้คนเริ่มชีวิตใหม่

ผู้ว่าราชการรัฐ แมคควอรี

ร่วมกับผู้ว่าราชการรัฐฟิลิป ผู้ว่าราชการรัฐลอคแลน แมคควอรี (Lachlan Macquarie) ก็มีความสำคัญในประวัติศาสตร์ตอนต้นของเรา แมคควอรีปกครองอาณานิคมนิวเซาท์เวลส์ระหว่างปี ค.ศ. 1810 และ 1821 เขาพัฒนาอาณานิคมในฐานะที่ตั้งรกรากอิสระ ไม่ใช่อาณานิคมนักโทษ แมคควอรีพัฒนาการทำการสิกรรม และสร้างถนนใหม่ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณะมากมาย เขายังสนับสนุนให้มีการสำรวจออสเตรเลียอีกด้วย

ผู้ว่าราชการรัฐแมคควอรี ลงทุนในการศึกษาและเคารพสิทธิของอดีตนักโทษอีกด้วย เขาแต่งตั้งให้อดีตนักโทษบางรายเป็น ผู้พิพากษาและข้าราชการ

ผู้ว่าราชการรัฐ แมคควอรีได้รับการยกย่องในประวัติศาสตร์ในฐานะผู้เปลี่ยนแปลงอาณานิคมในทางบวก และมหาวิทยาลัย แมคควอรีในรัฐนิวเซาท์เวลส์ก็ได้รับการตั้งชื่อตามเขา

มรดกตกทอดการเป็นนักโทษของเรา

ได้เกิดมีความคิดที่ว่า ตำแหน่งผู้ว่าการรัฐนั้นมีอำนาจมากเกินไปสำหรับคนคนเดียว ดังนั้นในปี ค.ศ. 1823 จึงได้มีการจัดตั้งสภานิติบัญญัติของนิวเซาท์เวลส์ขึ้นมาเพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้ว่าการรัฐคนต่อไป

สหราชอาณาจักรหยุดส่งนักโทษมาที่นิวเซาท์เวลส์ในปี ค.ศ. 1840 แทนที่ในปี ค.ศ. 1852 และเวสเทิร์นออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1868 รวมทั้งหมดมีนักโทษมากกว่า 160,000 คนที่ถูกส่งมายังออสเตรเลีย การแบ่งแยกระหว่าง อดีตนักโทษกับผู้ตั้งรกรากมาใหม่จึงค่อยๆ หายไปในที่สุด ตั้งแต่ทศวรรษ 1850 ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณานิคมเริ่มปกครองตัวเอง และต้องการจะสร้างสังคมที่น่านับถือ ชาวออสเตรเลียหลายคนภาคภูมิใจในมรดกการเป็นนักโทษของพวกเขา

ชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสหลังจากการตั้งถิ่นฐานในยุโรป

ในปี ค.ศ. 1788 เมื่อชาวยุโรปเริ่มเข้ามาตั้งรกราก มีการตั้งข้อสันนิษฐานว่า มีชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสประมาณ 750,000 ถึง 1.4 ล้านคนในออสเตรเลีย จำนวนเหล่านั้นรวมถึงชนชาติต่างๆ อีกประมาณ 250 ชาติ ที่พูดภาษาต่างๆ กันมากกว่า 700 ภาษา

เมื่อชาวยุโรปเข้ามาตั้งรกรากในออสเตรเลียครั้งแรก รัฐบาลอังกฤษไม่ได้ทำข้อตกลงกับชาวอะบอริจิน ทางภาษาอังกฤษเชื่อว่าพวกเขามีสิทธิ์ตามกฎหมายที่จะครอบครองที่ดิน

ชาวพื้นเมืองอะบอริจิน และชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสมีเศรษฐกิจของตัวเอง และมีความสัมพันธ์เก่าแก่กับผืนดิน เดิมทีชาวพื้นเมืองเคยอาศัยอยู่ภายใต้การปกครองของตนเอง แต่ตอนนี้ กลับถูกบังคับให้ยอมรับกฎหมายของผู้นำใหม่ ผู้นำใหม่ยังไม่ได้รับเชิญ และไม่ได้รับการต้อนรับ

ชีวิตของชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสเปลี่ยนไปอย่างมากเมื่ออาณานิคมของอังกฤษมาถึง มีการเสียชีวิตและถูกยึดครองดินแดน เมื่ออาณานิคมพยายามที่จะกำหนดระเบียบทางสังคม เศรษฐกิจ และศาสนาใหม่ มีการนำเข้ามาของ สัตว์พืชและ เชื้อโรคใหม่

ผู้ว่าราชการรัฐรุ่นแรกๆ ถูกสั่งห้ามไม่ให้ทำร้ายชาวอะบอริจิน แต่ผู้ตั้งรกรากชาวอังกฤษได้ย้ายไปอยู่ในพื้นดินของชาวอะบอริจิน และชาวอะบอริจินถูกฆ่าไปจำนวนมาก ตามปกติ ผู้ตั้งรกรากมักจะไม่ได้ถูกลงโทษเนื่องจากอาชญากรรมประเภทนี้

ชาวอะบอริจินและผู้ตั้งรกรากชาวยุโรปบางคนก็สามารถใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสงบ ผู้ตั้งรกรากบางคนจ้างชาวอะบอริจินให้ทำงานในปศุสัตว์ เลี้ยงแกะและวัว ผู้ว่าการรัฐแมคควอรีได้เสนอที่ดินให้ลูกหลานของชาวอะบอริจินครอบครอง เพื่อทำกสิกรรม และจัดตั้งโรงเรียนสำหรับเด็ก อย่างไรก็ตาม มีชาวอะบอริจินจำนวนน้อยมากที่ต้องการจะใช้ชีวิตแบบผู้ที่ย้ายเข้ามาตั้งรกราก พวกเขาไม่ต้องการที่จะเสียวัฒนธรรมและประเพณีของตนเอง

ชาวอะบอริจินหลายคนถูกฆ่าตายในสงครามแย่งแผ่นดิน แม้ว่าจะไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน แต่ก็ประมาณว่ามีชาวอะบอริจินหลายแสนคนเสียชีวิต ชาวอะบอริจินจำนวนมากเสียชีวิตจากโรคที่ชาวยุโรปนำมาสู่ประเทศ การสูญเสียชีวิตของชาวอะบอริจินนั้นเป็นความหายนะ

จุดสำคัญในประวัติศาสตร์

การสำรวจแผ่นดินตอนใน

ที่รัฐนิวเซาท์เวลส์ ผู้คนในอาณานิคมรุ่นแรกๆ ต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคร้ายแรงยิ่ง ชาวพื้นเมืองอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสเองนั้น มีการเรียนรู้วิธีการจัดการและการมีชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมแห่งนั้น แต่พวกเขาเอง ก็ต้องทนทุกข์ทรมานในช่วงที่เกิดภัยแล้งด้วยเช่นกัน

เทือกเขาลูแมนเทนส์ (ประมาณ 50 กิโลเมตรไปทางทิศตะวันตกของซิดนีย์) นับเป็นความท้าทายครั้งยิ่งใหญ่สำหรับนักสำรวจบุกเบิกในซิดนีย์ ในปี ค.ศ. 1813 ชายสามคนชื่อเกรกอรี แบล็กซ์แลนด์ (Gregory Blaxland) วิลเลียม ชาลส์ เว็นเวิร์ธ (William Charles Wentworth) และวิลเลียม ลอว์สัน (William Lawson) ก็สามารถข้ามเทือกเขานี้ได้ ถนนและรางรถไฟข้ามเทือกเขาลูแมนเทนส์เวลานี้ ก็สร้างตามเส้นทางที่คนทั้งสามนั้นสำรวจมา

ส่วนอีกด้านหนึ่งของเทือกเขาเหล่านี้ ได้มีนักสำรวจค้นพบที่โล่งกว้างซึ่งเหมาะสำหรับการเลี้ยงแกะและวัว อย่างไรก็ตาม สึกเข้าไปตอนในของแผ่นดิน พวกเขากลับพบภูมิประเทศที่แห้งแล้งและเป็นทะเลทราย

นักสำรวจชาวยุโรปเผชิญปัญหาในการหาแหล่งน้ำและแบกหามอาหารไปพอเพียงแค่ประทังชีวิตรอด นักสำรวจที่เป็นชาวเยอรมันโดยกำเนิดชื่อ ลุดวิก ลิชฮาร์ดท์ (Ludwig Leichhardt) ได้หายตัวไปในขณะที่กำลังพยายามเดินทางข้ามทวีปจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกเมื่อปี ค.ศ. 1848

ในปี ค.ศ. 1860 โรเบิร์ต โอฮารา เบิร์ค (Robert O'Hara Burke) และ วิลเลียม จอห์น วิลส์ (William John Wills) ออกเดินทางจากเมลเบิร์นเพื่อข้ามออสเตรเลียจากทางใต้ไปทางเหนือ พวกเขาไม่เคยเดินทางครั้งใหญ่ แต่การข้ามนั้นยากมาก เบิร์คและวิลส์ไม่มีประสบการณ์ พวกเขาได้รับความช่วยเหลืออย่างเชี่ยวชาญจากชาวอะบอริจิน ยันดรูวันดาห์ (Yandruwandha) แต่นักสำรวจทั้งสองเสียชีวิตระหว่างเดินทางกลับ แม้ว่าพวกเขาจะล้มเหลวในการเดินทาง แต่เรื่องราวของพวกเขาก็ยังถูกจดจำในงานศิลปะและวรรณกรรม นี่คือนักสำรวจที่น่าสลดใจเกี่ยวกับความยากลำบากของแผ่นดินของเรา

ผู้มาตั้งรกรากและผู้บุกเบิก

ถึงแม้ว่าผู้มาตั้งรกรากจะมีพื้นดินที่ดี แต่การดำรงชีวิตก็แสนยากลำบาก หลังจากช่วงระยะเวลาที่มีน้ำท่วมหรือความแห้งแล้งเกิดขึ้น ผู้มาตั้งรกรากอาจสูญเสียวิถีชีวิตของพวกเขา เกษตรกรก็มักต้องกลับไปเริ่มตั้งต้นกันใหม่อีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตามผู้คนลุกสู้ต่อไป คำว่า 'Aussie battler' หมายถึงจิตวิญญาณการต่อสู้และความยืดหยุ่นของคนออสเตรเลีย นักบุกเบิกทั้งชายและหญิงได้รับเกียรติแห่งความกล้าหาญในช่วงเวลาที่ยากลำบากเหล่านี้ ผู้หญิงมักจะเป็นฝ่ายดูแลกิจการธุรกิจหรือกิจกรรมให้ดำเนินต่อไปในระหว่างที่สามีไม่อยู่หรือเสียชีวิตไปแล้ว

ระหว่างช่วงปีต้นๆ แห่งความยากลำบากเหล่านี้ ความรู้สึกของคำว่าเพื่อนยากของออสเตรเลียก็ได้เริ่มก่อตัวขึ้น ความรู้สึกนี้ รุนแรงในกลุ่มพวกผู้ชายที่เดินทางไปยังเขตเอาท์แบ็ค หรือพื้นที่ทุรกันดารที่ห่างไกลเพื่อรับจ้างตัดขนแกะและตอนฝูงสัตว์ ผู้มาตั้งรกรากก็จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้พ้นปัญหาในยามยากลำบาก ประเพณีนี้ ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตออสเตรเลียอยู่มาก

ยุคตื่นทอง

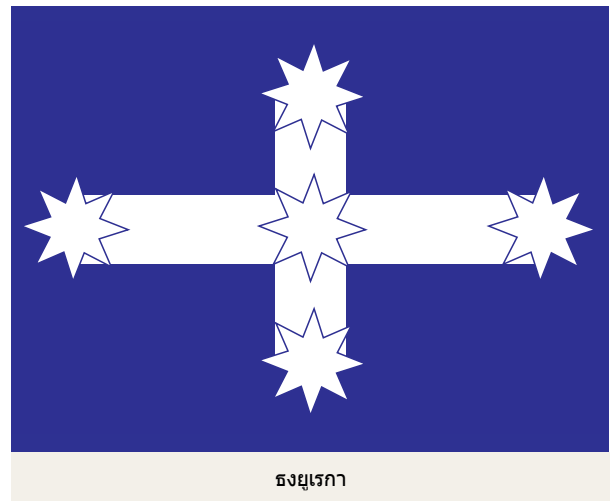
มีผู้บรรยายถึงการค้นพบทองคำในรัฐนิวเซาท์เวลส์เมื่อช่วงต้นปี ค.ศ. 1851 ว่าเป็น 'การค้นพบที่ได้ทำให้ประเทศชาติเปลี่ยนแปลง' หลังจากนั้นไม่นาน ก็มีการพบทองที่รัฐวิกตอเรีย ซึ่งเป็นอาณานิคมอิสระที่เกิดขึ้นใหม่

เมื่อถึงตอนสิ้นปี ค.ศ. 1852 คนจำนวน 90,000 คนจากส่วนต่างๆ ทั่วออสเตรเลียและทั่วโลก ก็ได้เดินทางไปค้นหาทองที่รัฐวิกตอเรีย

"กบฏยูเรกา" (Eureka Rebellion) นั้นเป็นที่จดจำกันว่าเป็นช่วงเวลาแห่งประชาธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ของประวัติศาสตร์ออสเตรเลีย กองกำลังของรัฐบาลอาจรุนแรงกับผู้ขุดทองเมื่อเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขุดทอง เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน ค.ศ. 1854 ประชาชนจำนวน 10,000 คนรวมตัวกันที่เบเกอร์ฮิลล์ (Bakery Hill) เมืองบัลลารัต (Ballarat) เพื่อรับรองสิทธิบัตรขั้นพื้นฐานทางประชาธิปไตย รวมถึงการถอนใบอนุญาตทองคำที่มีราคาแพงและความสามารถในการลงคะแนนให้ผู้แทนรัฐสภาวิกตอเรีย

หลังจากนั้นนักขุดทองจึงสร้างรั้วเพียดที่เรียกว่า 'Eureka Stockade' ที่เหมืองขุดทองยูเรกา ที่นี่เป็นที่ที่ผู้ขุดทองสามานด้วยธงกบฏ (สัญลักษณ์คือเขาเอิร์นโครส) เพื่อร่วมกันต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธิและเสรีภาพของพวกเขา ในตอนเช้าของวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1854 เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งกำลังทหารเข้าทำลายรั้วล้อม การต่อสู้ดำเนินไปได้ไม่นาน กลุ่มนักขุดทองมีกำลังคนน้อยกว่าและถูกฆ่าตายไปประมาณ 30 คน

เมื่อหัวหน้าฝ่ายต่อต้านถูกนำตัวมาได้สวนเรื่องการกบฏที่รุนแรงครั้งนี้ ไม่มีคนละกลุ่มต้องการพิจารณาตัดสินคดีพวกเขา คณะกรรมการแทนพระองค์ ที่แต่งตั้งขึ้นมาทำการสอบสวนเรื่องราว (Royal Commission) พบว่ารัฐบาลเป็นฝ่ายผิด และกระทำตามข้อเรียกร้องของผู้ทำเหมืองหลายประการ หนึ่งในนั้นคือการจัดตั้งผู้แทนทางการเมือง ภายในเวลาหนึ่งปี นายปีเตอร์ ลาลอร์ (Peter Lalor) ผู้นำฝ่ายกบฏก็ได้กลายเป็นสมาชิกสภาของรัฐสภาวิคตอเรีย

เวลาผ่านไปหลายปี กบฏยูเรกาก็ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของการต่อต้าน และความเชื่อในการเปิดโอกาสที่ยุติธรรมหรือ 'แฟร์โก' (Fair go)

ยุคตื่นทองเปลี่ยนออสเตรเลียในหลายๆ ทาง ในช่วงยุคตื่นทอง จำนวนประชากรทั้งหมดของออสเตรเลียเพิ่มขึ้นจาก 430,000 คนใน ค.ศ. 1851 เป็น 1.7 ล้านคนในปี ค.ศ. 1871 ทางรถไฟสายแรกและโทรเลขถูกสร้างในทศวรรษ 1850 เพื่อเชื่อมต่อประชากรที่กำลังเพิ่มขึ้น

มีการพบแร่ทองขนาดใหญ่ทั่วทุกอาณานิคม ยกเว้นที่เซาท์ออสเตรเลีย เศรษฐกิจเจริญ รุ่งเรือง และทองได้กลายเป็นสินค้าส่งออกที่มีมูลค่ามากที่สุดของออสเตรเลีย เมื่อถึงราวๆ ปี ค.ศ. 1890 เป็นไปได้ว่าออสเตรเลียมีมาตรฐานการครองชีพสูงที่สุดในโลก

ผู้บุกรุกที่ดินและเกษตรกร

ในช่วงแรกของสมัยอาณานิคม ผู้คนที่รู้จักในนามว่า 'สควอตเทอร์' (Squatters) หรือผู้บุกรุก ได้เข้าไปยึดครองที่ดินเป็นพื้นที่กว้างใหญ่เพื่อทำกสิกรรม ถึงแม้ว่ากลุ่มคนเหล่านี้จะไม่ได้จ่ายเงินซื้อที่ดิน แต่ผู้บุกรุกก็ถือว่าที่ดินนั้นเป็นของตนเอง หลังยุคตื่นทองครั้งแรกจบสิ้นลง ก็เกิดการต่อสู้ดิ้นรนอย่างรุนแรงเพื่อทวงที่ดินคืนจากผู้บุกรุก

ในช่วงทศวรรษ 1860 รัฐบาลต้องการขายที่ดินของผู้บุกรุกให้กับคนทำงานและครอบครัวของพวกเขาเพื่อทำกสิกรรม แต่พวกเขาก็พยายามเก็บเอาที่ดินนั้นไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้สำหรับตนเอง

กสิกรรายใหม่ๆ ต้องเผชิญกับสิ่งแวดล้อมที่แสนยากลำบากและมักอยู่ห่างไกลจากตลาดมาก จนกระทั่งมีเส้นทางรถไฟเข้าถึง โอกาสที่จะทำงานได้ค่าจ้างสูงในเมืองนั้นมักทำให้ชีวิตที่ต้องทำงานหนักบนผืนดินและได้รับรางวัลตอบแทนเพียงเล็กน้อยนั้นไม่เป็นที่น่าสนใจ

ประเพณีการประดิษฐ์เครื่องจักรของออสเตรเลียเพื่อให้งานทำกสิกรรมง่ายขึ้นเริ่มขึ้นในเซาท์ออสเตรเลีย ตัวอย่างเช่น คันไถแบบกระโดดข้ามตอไม้ (ช่วงทศวรรษ 1870) ทำให้การปรับพื้นที่ที่ขรุขระสำหรับการถางพื้นที่เพื่อใช้ในการปลูกพืชผลง่ายขึ้น

การย้ายถิ่นฐานในทศวรรษ 1800

ต้นทศวรรษ 1800 ผู้มาตั้งรกรากชาวอังกฤษ สกอตแลนด์ เวลส์ และไอร์แลนด์เป็นกลุ่มหลักของอาณานิคม งานอดิเรกหลายงานของออสเตรเลีย กิจกรรมทางวัฒนธรรม และการปฏิบัติทางศาสนาสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชาวอังกฤษ ยังมีกลุ่มผู้ย้ายถิ่นฐานกลุ่มเล็กจากยุโรปและเอเชียอีก ชาวยุโรปที่มาถึงในทศวรรษ 1800 นั้นได้แก่ ชาวอิตาลี กรีก โปแลนด์ มัลตาและรัสเซีย ตลอดจนชาวฝรั่งเศสที่ทำงานในอุตสาหกรรมทำไวน์ คนเหล่านี้ส่วนมากเป็นคนหนุ่มมาแสวงหางานและโชคหรือเป็นทหารเรือที่ละทิ้งเรือมาอยู่ที่นี่

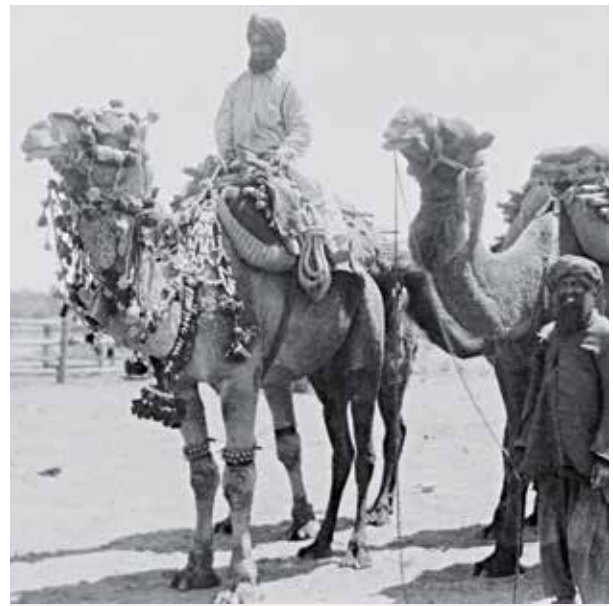
ผู้ย้ายถิ่นฐานชาวจีนเริ่มเข้ามาในออสเตรเลียหลังปี ค.ศ. 1842 และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น หลังจากมีการค้นพบทองคำ เกิดเหตุการณ์ตึงเครียดด้านเชื้อชาติในเหมืองทองหลายครั้ง ซึ่งบางครั้งก็นำไปสู่การจลาจลต่อต้านชาวจีน เช่น การจลาจลที่เมืองเบนดิโก (Bendigo) ในปี ค.ศ. 1854 ความตึงเครียดเรื่องเชื้อชาติเป็นผลทำให้เกิดการจำกัดการเข้าเมืองที่รัฐวิคตอเรีย ในปี ค.ศ. 1855 และ ในนิวเซาท์เวลส์ในปี ค.ศ. 1861

หลังยุคตื่นทองในทศวรรษ 1850 ชาวจีนส่วนใหญ่จึงเดินทางกลับบ้าน ส่วนชาวจีนที่คงอยู่ที่นี้ก็เป็นชาวจีนที่ปลูกพืชผลส่งตลาด และเป็นผู้ส่งผลไม้และผักสดซึ่งเป็นที่ต้องการมากไปตามท้องที่ขาดแคลนน้ำ

ตั้งแต่ทศวรรษ 1860 เป็นต้นมา ผู้คนจากประเทศอิหร่าน อียิปต์และตุรกี ก็เดินทางมาเปิดดำเนินการบริการ 'รถไฟ' อูฐ หัวท้องที่ 'เอ๊าท์แบ็ค' ของออสเตรเลีย คู่กันมากับคนจูงอูฐชาวอินเดีย คนเหล่านี้ได้รับการเอ่ยถึงโดยทั่วไปว่าเป็น 'ชาวอัฟกันส์' (Afghans) เสียส่วนใหญ่ เพราะการแต่งคล้ายคลึงกันและนับถือศาสนาอิสลามเช่นเดียวกัน คนจูงอูฐเหล่านี้ ถือว่าเป็น 'ผู้บุกเบิกแห่งผืนแผ่นดินตอนใน'

นอกจากนี้ ยังมีชาวอินเดียและประชาชนจากหมู่เกาะแปซิฟิก ทำงานในอุตสาหกรรมน้ำตาลและกล้วยในรัฐควีนส์แลนด์ อีกด้วย บ่อยครั้งที่ค่าแรงต่ำมากและอยู่ในสภาพที่ไม่ดี

ตั้งแต่ทศวรรษ 1880 เป็นต้นมา คนทำงานจากเลบานอน ก็มาถึงออสเตรเลีย ชาวเลบานอนจำนวนมากทำงานเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าและครอบครัวชาวเลบานอนได้เข้ามาประกอบธุรกิจของตนซึ่งเป็นสินค้าประเภทผ้าผืนและสิ่งทอมากที่สุดในออสเตรเลีย

คนจูงอูฐ 'อัฟกัน' ในเขตเอ๊าท์แบ็ค หรือถิ่นทุรกันดารทางไกลของออสเตรเลีย

เขตสงวนของชาวอะบอริจิน

หลังจากการต่อสู้เพื่อแย่งชิงที่ดินในตอนต้นๆ ระหว่างชาวอะบอริจินและผู้ที่มาตั้งรกรากสิ้นสุดลงแล้ว ชาวอะบอริจินก็อยู่ตามเขตรอบนอกของสังคม บางคนก็ทำงานตามสถานีเลี้ยงแกะและวัวที่เอ๊าท์แบ็คด้วยค่าจ้างต่ำ ซึ่งในหลายกรณีไม่เคยได้ค่าจ้าง รัฐบาลอาณานิคมต่างๆ ได้จัดตั้งเขตสงวนขึ้นเพื่อให้ชาวอะบอริจินได้ใช้ชีวิต แต่ไม่สามารถออกไปล่าสัตว์หรือหาอาหารตามต้องการได้ตามประเพณีดั้งเดิมของพวกเขา ตัวอย่างเช่นพวกเขาไม่มีอิสระในการล่าสัตว์และเก็บของป่าตามที่พวกเขาต้องการ

ตอนปลายทศวรรษ 1800 รัฐบาลอาณานิคมต่างๆ ก็ลดรอนสิทธิของชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสไป โดยกำหนดเขตให้ชาวอะบอริจินอยู่และและสามารถแต่งงานกับใครก็ได้ พวกเขาพำนักอยู่ ชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสออกไปจากพ่อแม่ ส่งพวกเขาไปยังครอบครัว 'ผิวขาว' หรือสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าของรัฐบาล นโยบายดังกล่าวยังคงอยู่จนถึงกลางศตวรรษที่ 20 ปัญหาของ "คนรุ่นที่ถูกขโมย" เหล่านี้ ยังคงเป็นสาเหตุของความโศกเศร้าอย่างลึกซึ้งสำหรับชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส รวมถึงชาวออสเตรเลียอื่นๆ และเป็นหัวข้อข้อพิพาทในระดับชาติในรัฐสภาออสเตรเลียในปีค.ศ. 2008

สิทธิในการออกเสียง (Suffrage)

'ซัฟฟราเจตต์' (Suffragette) เป็นคำที่ใช้ทั่วโลกแทนสตรีที่ออกแรงค์เพื่อให้มีสิทธิออกเสียงในการเลือกตั้ง ระหว่างทศวรรษ 1880 และ 1890 อาณานิคมทุกแห่งจะมีสมาคมผู้มีสิทธิออกเสียงอย่างน้อยหนึ่งสมาคม ซัฟฟราเจตต์จะออกไปล่าลายเซ็นนับพันชื่อเพื่อมาเสนอและเรียกร้องต่อรัฐสภาของอาณานิคมของพวกเขา

ในปี ค.ศ. 1895 ผู้หญิงในรัฐเซาธ์ออสเตรเลียได้รับสิทธิลงคะแนนเสียงและสมัครรับเลือกตั้งเข้าสู่รัฐสภา ในปี ค.ศ. 1899 ผู้หญิงในรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลียได้รับสิทธิลงคะแนนเสียง

ในปี ค.ศ. 1902 ออสเตรเลียกลายเป็นประเทศแรกๆ ที่ให้ทั้งสิทธิผู้หญิงในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และสิทธิในการลงสมัครรับเลือกตั้งเข้าสู่รัฐสภาออสเตรเลีย แต่ชาวพื้นเมืองและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงจนกระทั่งปี ค.ศ. 1962

ในปี ค.ศ. 1923 อิดิธ เคาวาน (Edith Cowan) ได้เป็นสมาชิกรัฐสภาหญิงคนแรก เมื่อเธอได้รับเลือกเข้าสู่รัฐสภาของรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย และในปี ค.ศ. 1943 เอ็นิด ไลอันส์ (Enid Lyons) เป็นผู้หญิงคนแรกที่ได้รับเลือกเข้าสู่รัฐสภาออสเตรเลีย

แคทเธอรีน สเปนซ์

(Catherine Spence ค.ศ. 1825–1910)

แคทเธอรีน สเปนซ์ เป็นนักเขียนนักเทศน์สตรีและ
ซัฟฟราเจตต์ เธอย้ายไปออสเตรเลียจากสกอตแลนด์และ
เขียนหนังสือเรียนและนวนิยายที่ได้รับรางวัลเกี่ยวกับชีวิต
ชาวออสเตรเลีย

เธอช่วยก่อตั้งองค์กรหนึ่งขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเด็กจรจัด
และให้การสนับสนุนให้มีโรงเรียนอนุบาลใหม่และโรงเรียน
มัธยมศึกษาของรัฐบาลสำหรับเด็กผู้หญิงโดยเฉพาะ

เธอเป็นผู้หญิงคนแรกที่ลงสมัครรับเลือกตั้งเข้าสู่รัฐสภา
ถึงแม้ว่าเธอได้รับคะแนนเสียงจำนวนมากแต่เธอไม่ชนะ
การเลือกตั้ง ในปี ค.ศ. 1891 เธอได้กลายเป็น รองประธาน
สมาคมสตรีผู้มีสิทธิในการออกเสียงแห่งรัฐเซาท์ออสเตรเลีย
(Women's Suffrage League of South Australia)

แคทเธอรีน สเปนซ์ เป็นสัญลักษณ์ของความสำเร็จของ
ผู้หญิงแม้กระทั่งในช่วงเวลาที่แสนจำกัด

สมาพันธรัฐ

ถึงแม้ว่าถกเถียงกันมากมาย จะเจริญเติบโตขึ้นตามลำพัง แต่เมื่อถึง
ปลายศตวรรษที่ 19 สามัญสำนึกแห่งความเป็นส่วนหนึ่งของ
ชาติก็เริ่มพัฒนาขึ้น

ได้มีการพยายามนำอาณานิคมต่างๆ เข้ามารวมกันถึงสองครั้ง
ในตอนปลายศตวรรษที่ 19 ในปี ค.ศ. 1889 เซอร์ เฮนรี พาร์กส์
(Sir Henry Parkes) เรียกร้องให้มีการสร้างประเทศใหม่
ที่แข็งแกร่งขึ้นมา ได้มีการจัดการประชุมสัมมนา
สมาพันธรัฐออสเตรเลียเขียนขึ้น (Australasian Federation
Conference) ในปี ค.ศ. 1890 เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับความคิดใน
การจัดตั้งสมาพันธรัฐออสเตรเลีย (Australian Federation)

หลังจากที่ได้มีการล่าช้าไปบ้าง ก็มีการเคลื่อนไหวสู่การเป็น
สมาพันธรัฐอย่างรวดเร็วในปี ค.ศ. 1893 ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือก
สมาชิกของการประชุมเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญในครั้งถัดไป และยังคง
คะแนนออกเสียงสองรอบในการลงประชามติเพื่อยอมรับ
รัฐธรรมนูญออสเตรเลียฉบับใหม่

รัฐบาลอังกฤษยินยอมให้ออสเตรเลียปกครองตนเอง เมื่อวันที่
1 มกราคม ค.ศ. 1901 เอ็ดมันด์ บาร์ตัน (Edmund Barton)
ผู้นำการเคลื่อนไหวเข้าสู่การเป็นสมาพันธรัฐในนิวเซาท์เวลส์
กลายเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของออสเตรเลีย รัฐบาลชุดแรกของ
ออสเตรเลียก็ทำพิธีสาบานตนเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อหน้าฝูงชนขนาดใหญ่
ที่สวนสาธารณะ เซ็นแท็นเนียล พาร์ค (Centennial Park)

ในช่วงนั้นออสเตรเลียได้กลายเป็นประเทศหนึ่งแล้ว แต่ยังคง
อยู่ภายใต้จักรวรรดิอังกฤษ ออสเตรเลียยังไม่ได้รับอำนาจเต็มที่
ทางด้านการทหารและกิจการต่างประเทศจนกระทั่งปี ค.ศ. 1931
นอกจากนี้ ชาวออสเตรเลียยังเป็นชาวอังกฤษมากกว่าพลเมือง
ออสเตรเลียจนกระทั่งออกพระราชบัญญัติการเป็นพลเมือง
ออสเตรเลียปี 1948 ถึงแม้ความรู้สึกความเป็นชาติได้เจริญเพิ่มมากขึ้น
แต่ความรู้สึกความเป็นอังกฤษก็ยังเข้มแข็งอยู่

วันสมาพันธรัฐที่บริสเบน ปี ค.ศ.1901

อีดิธ เคอว์วัน (Edith Cowan ค.ศ. 1861–1932)

อีดิธ เคอว์วันเป็นผู้หญิงคนแรกที่ได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกรัฐสภาของออสเตรเลีย ภาพของเธอถูกนำมาใช้ตีพิมพ์บนธนบัตรมูลค่าห้าสิบบดอลลาร์ของออสเตรเลีย

อีดิธ มีบทบาทสำคัญในขบวนการรณรงค์ให้สิทธิสตรีและเป็นผู้สนับสนุนชั้นนำด้านการศึกษาสาธารณะและสิทธิเด็ก อีดิธ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในปี 1915 และเป็นตุลาการศาลในปี 1920 ในปี ค.ศ. 1921 อีดิธ ได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งเวสต์เทิร์นออสเตรเลียในฐานะสมาชิกของพรรคแนชชันแนลลิส

กำเนิดของพรรคการเมือง

เมื่อถึงทศวรรษ 1880 พรรคการเมืองในออสเตรเลียได้ก่อตั้งสหภาพแรงงานที่แข็งแกร่งขึ้นมา ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและภาวะแห้งแล้ง สหภาพแรงงานเหล่านี้ ได้ทำการหยุดงานประท้วงเพื่อคุ้มครองค่าแรงงานและเงื่อนไขในการทำงานของตน

ในปี 1891 คนงานเหล่านี้สร้างพรรคการเมือง “พรรคกรรมกร” (Labour Party) เป้าหมายหลักคือการปรับปรุงค่าจ้างและเงื่อนไขของคนงาน คนชั้นกลางมีความเป็นอยู่ที่ดีพอสมควรมากกว่ากรรมกร แต่มีความเข้าใจในสถานการณ์ของกรรมกร ต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างเป็นทางการขึ้นเพื่อกำหนดค่าจ้าง แรงงานและป้องกันการนัดหยุดงานประท้วง ในปี ค.ศ. 1907 ศาลการไกล่เกลี่ยและอนุญาโตตุลาการแห่งสหพันธรัฐก็กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำในระดับที่กรรมกรหนึ่งคน ภรรยาและลูกสามคนสามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างสะดวกสบายแบบ ‘สมถะ’

ในปี ค.ศ. 1910 พรรคเสรีนิยมรุ่นแรกก็ก่อตัวขึ้น พรรคนี้เปลี่ยนชื่อหลายครั้งในช่วงหลายปีที่ผ่านมา รวมทั้งพรรคริชชาดและพรรครวมออสเตรเลีย ในปี ค.ศ. 1944 พรรคลิเบอร์ล (Liberal Party) ที่เรารู้จักทุกวันนี้ ก็ได้ก่อตั้งขึ้นจนสำเร็จโดย โรเบิร์ต เมนซี (Robert Menzies) ซึ่งต่อมาได้เป็นนายกรัฐมนตรีที่ยาวนานที่สุดของออสเตรเลีย

หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 มีการก่อตั้งพรรคคันทรี (Country Party) ขึ้นมา เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้มีความก้าวหน้าขึ้น พรรคนี้เป็นที่รู้จักกันในนามของ พรรคแนชชันแนลส์ (Nationals) ซึ่งปกติจะทำงานร่วมพรรคกับพรรคลิเบอร์ล

พระราชบัญญัติว่าด้วยการจำกัดการเข้าเมือง ค.ศ. 1901

นโยบาย ‘ออสเตรเลียเพื่อคนผิวขาว’ (White Australia) ได้เปลี่ยนเป็นกฎหมายเมื่อรัฐสภาได้ผ่านพระราชบัญญัติว่าด้วยการจำกัดการเข้าเมือง ซึ่งออกมาเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1901 กฎหมายฉบับนี้ จำกัดสิทธิในการทำงานในออสเตรเลียของผู้ย้ายถิ่นฐานและจำกัดการเข้าเมืองของ ‘คนที่มีเชื้อชาติผิวขาว’

ทุกคนที่ไม่ใช่ชาวยุโรปจะต้องสอบข้อเขียนตามคำบอกเป็นภาษายุโรปด้วยความยาว 50 คำ สมาชิกสมาคมหอการค้าชาวจีนชื่อทนายความวิลเลียม อาเกต (William Ah Ket) และนักธุรกิจชั้นนำชาวจีนได้ทำการประท้วงในที่สาธารณะ แต่ก็ไม่สามารถเปลี่ยนกฎหมายนี้ได้สำเร็จ

แรงงานข้ามชาติจากยุโรปโดดเด่นในประเทศออสเตรเลียที่เพิ่งจัดตั้งใหม่ อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรมของชาวจีนอินเดีย ชาวหมู่เกาะแปซิฟิก และประชาชนจากตะวันออกกลางนั้น เป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์ทางสังคมของออสเตรเลียแล้ว

โดโรเธีย แม็คเคลลาร์ (ค.ศ. 1885-1968)

โดโรเธีย แม็คเคลลาร์ เป็นนักกวีที่เป็นที่รู้จักกันดีจากผลงานบทกวี “My Country” ซึ่งตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1908 ทำให้วลี “I love a sunburnt country” เป็นอมตะ กวีนิพนธ์ของเธอจัดเป็นกวีนิพนธ์พื้นบ้านที่สรรเสริญป่าเขาลำเนาไพรในออสเตรเลียเป็นแกนสาร โดยผลงานของเธอได้รับแรงบันดาลใจจากวิถีชีวิตในฟาร์มของพี่น้องใกล้เมืองเนดดาห์ทางตะวันตกเฉียงเหนือของรัฐนิวเซาท์เวลส์

ในปี ค.ศ. 1968 โดโรเธียได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์แห่งาศักดิ์จรรवरดิอังกฤษระดับชั้นเจ้าหน้าที่จากการมีส่วนร่วมในงานวรรณกรรมของออสเตรเลีย

สงครามโลกครั้งที่ 1 ค.ศ. 1914–18

นอกจากสงครามขนาดใหญ่หลายครั้งระหว่างผู้มาตั้งรกรากและชาวอะบอริจินแล้ว ถือว่าออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีความสงบอย่างเห็นได้ชัด คือไม่มีทั้งสงครามกลางเมืองหรือการปฏิวัติเลย

คนที่มาตั้งรกรากรุ่นแรกก็มีความจงรักภักดีต่อจักรวรรดิอังกฤษ

อย่างไรก็ตาม ในฐานะที่เป็นหน้าด่านของชาวยุโรปที่อยู่ใกล้ทวีปเอเชียมากที่สุด ออสเตรเลียจึงรู้สึกไม่มั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อญี่ปุ่นกลายเป็นประเทศมหาอำนาจ ออสเตรเลียต้องพึ่งจักรวรรดิอังกฤษและความแข็งแกร่งของกองทัพเรืออังกฤษในการป้องกันประเทศ ออสเตรเลียต้องต่อสู้ในสงครามโลกทั้งสองครั้งเพื่อคงไว้ซึ่งความแข็งแกร่งของจักรวรรดิอังกฤษและเพื่อการป้องกันตัวเอง

ทหารออสเตรเลียเข้าร่วมรบในสงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี ค.ศ. 1914 และในปี ค.ศ. 1915 กองกำลังออสเตรเลียได้เข้าโจมตีตริคิซึ่งเป็นประเทศพันธมิตรกับเยอรมัน ชาวออสเตรเลียและชาวนิวซีแลนด์ได้รับมอบหน้าที่ของประเทศทั้งสองให้โจมตีแหลมกาลลิโปลี

กำลังทหารต้องปืนปายหน้าผาชันท่ามกลางห่ากระสุนของกองทัพตริคิ อย่างไรก็ตาม พวกเขาสามารถขึ้นไปบนหน้าผาและป้องกันแนวรบของตนไว้ได้ แม้มีชายหนุ่มจำนวนมากเสียชีวิต ชาวออสเตรเลียในประเทศมีความภาคภูมิใจอย่างยิ่งในความกล้าหาญของเหล่าแอนแซค

หลังจากการสู้รบที่กาลลิโปลี ทหารออสเตรเลียก็เข้าร่วมสู้ต่อที่แนวรบด้านทิศตะวันตกในฝรั่งเศส และเบลเยียม ณ ที่นี้เองที่พวกเขาได้รับสมญานามว่า ‘Diggers’ (นักขุด) เพราะพวกเขาใช้เวลาอย่างมากในการขุดและซ่อมคูดิน พลเอก จอห์น มอนแนช (General John Monash) ผู้บัญชาการในขณะนั้น ได้นำนักขุดออสเตรเลียเหล่านี้ เข้าสู่รบจนประสบชัยชนะอย่างยิ่งใหญ่ ในการสู้รบครั้งสุดท้ายกับเยอรมัน และได้รับความซาบซึ้งจากฝรั่งเศสที่กองกำลังให้ความช่วยเหลือ

นอกจากนั้น ทหารชายหญิงออสเตรเลียยังไปรบในตะวันออกกลาง ให้ความร่วมมือในการป้องกันคลองสุเอซ (Suez Canal) และชัยชนะของกลุ่มพันธมิตรที่แหลมไซไน (Sinai Peninsula)

ซิมป์สันและลาของเขา—จอห์น ซิมป์สัน เคิร์กแพทริก (John Simpson Kirkpatrick ค.ศ.1892 – 1915)

พลทหาร จอห์น ซิมป์สัน เป็นทหารในหน่วยพยาบาลที่
กัลลิโพลิทำหน้าที่แบกหามคนเจ็บ ซึ่งการแบกหามเปลขึ้นเขา
ลงห้วยนี้ เป็นการยากมาก และเขาทำผิดพลาดของกองทัพบก
ด้วยการใช้ลาชื่อดัฟฟี (Duffy) ช่วยเขาลำเลียงทหารบาดเจ็บ
กลับไปที่ความปลอดภัย

ซิมป์สันและลาของเขาเสี่ยงชีวิตของตัวเองด้วยการเดินทาง
ไปมาระหว่างสนามรบกับค่ายทหารบนชายฝั่งทะเลทั้งวัน
ทั้งคืน ชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า

พลทหารจอห์น ซิมป์สันมาถึงกัลลิโพลิเมื่อวันที่ 25
เมษายน ค.ศ. 1915 และถูกฆ่าตายสี่สัปดาห์ต่อมาด้วย
ปืนกลของข้าศึก ทหารที่ค่ายบนชายหาดนั้นเฝ้าดู
ด้วยความโศกเศร้าอย่างเจ็บปวด ในขณะที่ดัฟฟี (Duffy)
เดินตรงไปยังชายหาด พร้อมทหารบาดเจ็บอยู่บนหลัง
ของมัน แต่ไม่มีนายหนุมของมันเดินเคียงข้างมา
จอห์น ซิมป์สัน เคิร์กแพทริก เป็นตำนานแห่งออสเตรเลีย

ตำนานแอนแซค

ประเพณีวันแอนแซคถูกหล่อหลอมขึ้นบนแหลมกัลลิโพลีในตุรกี

วันยกพลขึ้นบกที่แหลมกัลลิโพลีในตุรกีในวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 1915 เป็นสัญลักษณ์วันเริ่มต้นของสงครามที่กินเวลาแปดเดือน และสิ้นสุดลงด้วยออสเตรเลียมีผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตประมาณ 26,000 คน ในจำนวนนี้มีผู้เสียชีวิตจากการถูกสังหาร หรือเสียชีวิตจากบาดแผล หรือจากโรคภัยไข้เจ็บ 8000 คน วันนี้ ความกล้าหาญและขวัญกำลังใจของผู้รับใช้ชาติที่แหลมกัลลิโพลี ก่อให้เกิดเป็นตำนานขึ้นมาและ "แอนแซค" (ANZAC) ก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของภาษาออสเตรเลียและ นิวซีแลนด์ไปโดยปริยาย

ในวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 1916 ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อังกฤษและกองทหารในอียิปต์ได้สังเกตเห็นการครบรอบปีแรกของการลงขึ้นฝั่งครั้งนี้ และในปีนั้นเองได้มีการประกาศให้วันที่ 25 เมษายน เป็น "วันแอนแซค"

ในช่วงทศวรรษ 1920 มีการจัดพิธีรำลึกวันแอนแซคทั่วประเทศออสเตรเลีย และรัฐทุกรัฐได้กำหนดให้วันแอนแซค

เป็นวันหยุดราชการ มีการสร้างอนุสรณ์สถานสงครามในเมืองหลวงต่างๆ นอกจากนี้ ยังมีการสร้างอนุสาวรีย์ในเมืองใหญ่น้อยทั่วประเทศ เพื่อรำลึกถึงคนหนุ่มสาวที่ได้เสียชีวิตไปในความขัดแย้งในครั้งนั้นและครั้งต่อๆ มา

วันแอนแซคคือวันที่จัดขึ้นเพื่อให้เกียรติทุกคนที่มีส่วนร่วมในสงคราม ความขัดแย้งหรือการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบและมิตรภาพของพวกเขา ความอดทนในการเผชิญกับความทุกข์ยากและการเสียสละที่ทำเพื่ออนาคตของเรา เป็นวันที่สะท้อนให้เห็นถึงความหมายที่แตกต่างกันของสงคราม

ปัจจุบันนี้ มีการประกอบพิธีรำลึกวันแอนแซคทั้งในออสเตรเลียและทั่วโลกให้กับทหารผ่านศึก ผู้รับใช้ชาติทั้งชายและหญิงที่รอดชีวิตกลับมา ตลอดจนผู้รักษาความสงบและทหารผ่านศึกจากประเทศพันธมิตร จะมาเดินสวนสนามในวันแอนแซคร่วมกัน

ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ ค.ศ. 1929–32

ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่นี้เป็นเวลาที่คนในออสเตรเลียมีความทุกข์ยากอย่างแสนสาหัส ซึ่งเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับการพังทลายของตลาดหลักทรัพย์แห่งกรุงนิวยอร์กในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1929 แต่ก็มียุคประกอบอื่นๆ อีกมากที่นำไปสู่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งนั้น ซึ่งรวมถึงราคาสินค้าตกต่ำ เหตุการณ์ความไม่สงบในอุตสาหกรรม นายจ้างตัดงานและค่าแรง เมื่อถึงกลางปี ค.ศ. 1932 ชาวออสเตรเลียประมาณร้อยละ 32 ไม่มีงานทำ

ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่มีต่อสังคมออสเตรเลียนั้นใหญ่หลวง คนจำนวนมากต้องสูญเสียบ้านช่อง เนื่องจากไม่มีงานทำและไม่มีรายได้ที่แน่นอน คนถูกบังคับให้อาศัยอยู่ในที่พักที่สร้างขึ้นมาชั่วคราวโดยปราศจากเครื่องทำความร้อนหรือการสุขาภิบาล พ่อบางคนก็ต้องละทิ้งครอบครัวของตนไปหรือไม่ก็หันเข้าหาแอลกอฮอล์ บรรดาลูกๆ ของครอบครัวกรรมกรต้องเริ่มลาออกจากโรงเรียนเมื่ออายุ 13 หรือ 14 ปี ผู้หญิงจำนวนมากทำงานธรรมดาทั่วไป ตลอดจนดูแลลูกๆ และบ้านช่องตามลำพัง

ก่อนภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งนั้น รัฐบาลออสเตรเลียไม่มีโครงการช่วยเหลือการว่างงานจากส่วนกลาง นอกจากองค์กรการกุศลและองค์กรอิสระบางแห่งแล้ว คนยากคนจนต้องพึ่งโครงการการว่างงานและโครงการงานเพื่อสาธารณชน เศรษฐกิจเริ่มดีขึ้นในปี ค.ศ. 1932 แต่สำหรับหลายๆ คน ความเสียหายได้เกิดขึ้นไปแล้วกับครอบครัวจำนวนมากจนไม่สามารถซ่อมแซมแก้ไขได้

ในระหว่างภาวะเศรษฐกิจตกต่ำนั้น องค์กรการกุศลออสเตรเลียและอาสาสมัครมีบทบาทที่สำคัญยิ่ง

การแจกอาหารในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่

เซอร์ ชาร์ลส คิงส์ฟอร์ด สมิธ (Sir Charles Kingsford Smith) ค.ศ. 1897 – 1935

เซอร์ ชาร์ลส คิงส์ฟอร์ด สมิธ เป็นนักบินชาวออสเตรเลียคนแรกๆ ในสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาร์ลส คิงส์ฟอร์ด สมิธ ร่วมต่อสู้ที่กัลลิโพลี และบินกับกองทหารการบินในพระราชปณิธาน หรือ Royal Flying Corps ของอังกฤษ

ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ที่สุดของเขา คือการบินข้ามมหาสมุทรแปซิฟิกเป็นครั้งแรกจาก รัฐแคลิฟอร์เนียมา รัฐควีนส์แลนด์ในปี ค.ศ. 1928 เครื่องบินของเขาชื่อ เซาท์เทิร์นครอส ลงจอดที่ออสเตรเลีย โดยมีประชาชน ถึง 25,000 คนไปต้อนรับแสดงความยินดีกับวีรบุรุษ 'สมิธ' ของพวกเขา ต่อมาในปี ค.ศ. 1932 เขาก็ได้รับพระราชทานตำแหน่งอัศวินสำหรับผลงานด้านการบินของเขา

เป็นที่น่าเศร้าสลดอย่างยิ่ง เมื่อปี ค.ศ. 1935 เครื่องบินที่เขาขับจากอังกฤษมาออสเตรเลียได้ตกลงและไม่มีใครได้พบเห็นร่องรอยของเขาเลย

เซอร์ ชาร์ลส คิงส์ฟอร์ด สมิธได้รับการขนานนามว่าเป็นนักบินผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก และเป็นที่ยึดจำกันว่าท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจตกต่ำนั้น เขาคือวีรบุรุษออสเตรเลียที่แท้จริงคนหนึ่งที่ทำให้ความนับถือ

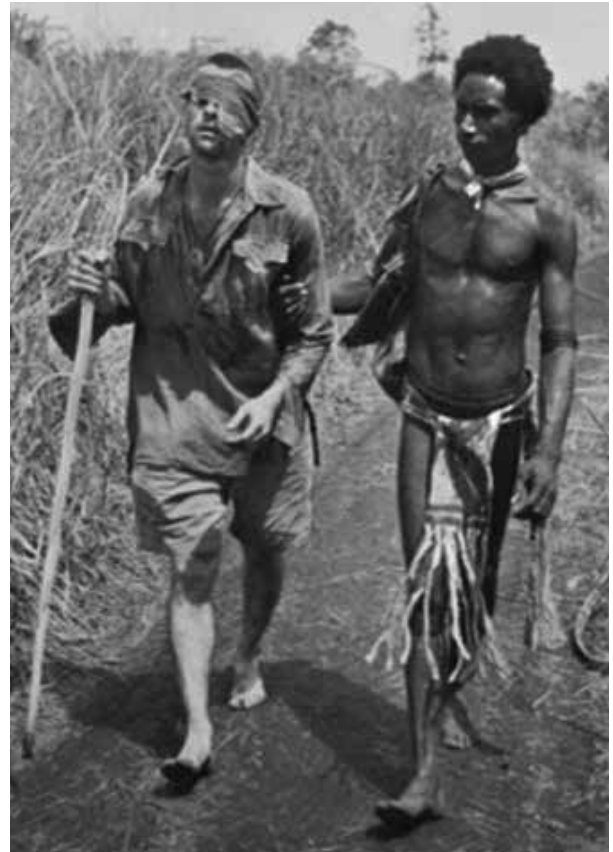

สงครามโลกครั้งที่ 2 ค.ศ. 1939–45

ในสงครามโลกครั้งที่ 2 ออสเตรเลียต่อสู้กับพันธมิตรต่อต้านเยอรมนีในยุโรป เมดิเตอร์เรเนียน และแอฟริกาเหนือ พวกเขาต่อสู้กับญี่ปุ่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก

ในทะเลทรายแอฟริกาเหนือ กองทหารออสเตรเลียต่อต้านการโจมตีโดยชาวเยอรมันและชาวอิตาลีเป็นเวลานานในเมือง Tobruk ซึ่งเป็นเมืองสุดท้ายที่ป้องกันการเดินทัพของชาวเยอรมันในอียิปต์ เป็นเวลาแปดเดือนที่ยาวนาน คนเหล่านี้ (ส่วนใหญ่เป็นชาวออสเตรเลีย) ทนการโจมตีที่ดุเดือดและสภาพที่โหดร้ายอยู่ในถ้ำและรอยแยก ความมุ่งมั่นความกล้าหาญและอารมณ์ขันของพวกเขาผนวกกับยุทธวิธีก้าวร้าวของผู้นำบัญชา กลายเป็นแรงบันดาลใจในช่วงเวลาที่มีมืดมนที่สุดของสงคราม ในการทำเช่นนั้นพวกเขาได้รับชื่อเสียงอันยาวนานในฐานะ 'Rats of Tobruk'

ในปี ค.ศ. 1941 ญี่ปุ่นเปิดสงครามในมหาสมุทรแปซิฟิก ทหารและหญิงชาวออสเตรเลียไปปกป้องปาปัวนิวกินี งานที่ยิ่งใหญ่นี้ ได้ถูกมอบหมายให้เป็นหน้าที่ของทหารทั่วไปและทหารเกณฑ์หนุ่มๆ ที่ยังไม่ได้รับการฝึกซ้อมมาดี สมรรถนะของพวกเขาอยู่ในป่าทึบและหนทางที่จะไปสู่ข้าศึกเป็นทางเดินที่เป็นโคลนและชัน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของทางเดินโคโคดาแตรีก (Kokoda Track) ทหารออสเตรเลียได้หยุดการบุกรุกของทหารญี่ปุ่นไว้ได้ และต่อมาโคโคดา แตรีกก็กลายเป็นสถานที่แสวงบุญของชาวออสเตรเลียจำนวนมากเช่นเดียวกับแอนแซค โคฟที่กัลลิโปลี

ลูกหาบชาวเกาะปาปัว
ให้ความช่วยเหลือนายทหารที่ได้รับการบาดเจ็บที่โคโคดา แตรีก

เมื่อญี่ปุ่นเข้ายึดฐานทัพที่ยิ่งใหญ่ของอังกฤษที่สิงคโปร์ในปี ค.ศ. 1942 ทหารออสเตรเลียจำนวน 15,000 คนถูกจับเป็นเชลยและถูกนำตัวไปสร้างทางรถไฟสายมรณะไทย-พม่าด้วย ในระหว่างการก่อสร้าง ทหารออสเตรเลียหลายคนถูกทารุณโหดร้ายโดยทหารญี่ปุ่น แม้ว่าเชลยศึกชาวออสเตรเลียจะพยายามอย่างดีที่สุดในการดูแลซึ่งกันและกัน แต่นักโทษสงครามกว่า 2700 คนเสียชีวิต

เซอร์ เอ็ดเวิร์ด 'เวียร์รี่' ดันลอป (Sir Edward 'Weary' Dunlop 1907–93)

เซอร์ เอ็ดเวิร์ด 'เวียร์รี่' ดันลอปเป็นศัลยแพทย์ผู้กล้าหาญและให้การดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บและเป็นวีรบุรุษสงครามคนหนึ่งของออสเตรเลีย ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาและพรรคพวกถูกทหารญี่ปุ่นจับตัวเป็นเชลยและถูกนำตัวไปพม่าเพื่อไปสร้างทางรถไฟสายมรณะไทย-พม่า ซึ่งเป็นงานหนักมาก

ในฐานะผู้นำบัญชา เวียร์รี่ปกป้องลูกน้องของเขาและในฐานะศัลยแพทย์ของพวกเขา เวียร์รี่ใช้เวลาหลายชั่วโมงในการดูแลรักษาผู้บาดเจ็บ เขาถูกจับทรมานในค่ายเชลยแต่ยังคงสู้ต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ

เขาได้รับพระราชทานตำแหน่งอัศวินในปี ค.ศ. 1969 สำหรับการอุทิศตนทางการแพทย์ เมื่อเวียร์รี่เสียชีวิตคนจำนวน 10,000 คน เข่าแถวเรียงรายตามถนนในเมลเบิร์น เพื่อให้เกียรติในรัฐพิธีการปลงศพของวีรบุรุษที่พวกเขาเรียกว่า 'ศัลยแพทย์แห่งทางรถไฟ'

ความขัดแย้งอื่น ๆ

ไม่นานหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 จากปี ค.ศ. 1950 ถึง 1953 กองกำลังป้องกันประเทศออสเตรเลียถูกส่งไปเป็นส่วนหนึ่งของกองกำลังข้ามชาติของสหประชาชาติเพื่อปกป้องเกาหลีใต้จากกองกำลังคอมมิวนิสต์ทางเหนือ

ไม่นานหลังจากนั้น ออสเตรเลียได้เข้าร่วมกับสหรัฐอเมริกาในการสนับสนุนรัฐบาลเวียดนามใต้เพื่อต่อต้านกองกำลังคอมมิวนิสต์ของเวียดนามที่ต้องการรวมประเทศ สงครามเวียดนามยังคงเป็นความมุ่งมั่นของกองทัพที่ใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1962 ถึง 1973 ในเวลานั้นเป็นสงครามที่ยาวนานที่สุดที่ออสเตรเลียเคยต่อสู้ เป็นการมีส่วนร่วมที่สร้างความขัดแย้ง ชาวออสเตรเลียจำนวนมากไปเดินประท้วงที่ถนน เพื่อแสดงให้เห็นถึงการต่อต้านของสาเหตุ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเกณฑ์ทหารของชายหนุ่มชาวออสเตรเลียเข้าสู่สงคราม

เมื่อเร็วๆ นี้ กองกำลังป้องกันประเทศออสเตรเลียได้มีส่วนร่วมในการสู้รบในติมอร์ตะวันออก อิรัก ซูดาน และอัฟกานิสถาน อีกทั้งมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการรักษาความสงบของสหประชาชาติในส่วนต่างๆ ของโลกมากมาย รวมทั้งภูมิภาคในแถบแอฟริกาตะวันออกกลาง และเอเชียแปซิฟิกด้วย

วันแห่งอนุสรณ์ (Remembrance Day)

เช่นเดียวกับพิธีรำลึกวันแอนแซค วันแห่งอนุสรณ์ก็เป็นอีกวันหนึ่งที่ชาวออสเตรเลียรำลึกถึงวีรบุรุษผู้รับใช้ชาติและเสียชีวิตในสงครามในเวลา 11.00 นาฬิกาของวันที่ 11 พฤศจิกายน (เดือน 11) ของทุกปี ชาวออสเตรเลียจะหยุดไถ่อาลัยเพื่อรำลึกถึงความเสียสละของชายและหญิงผู้เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บจากสงครามและความขัดแย้งเช่นเดียวทุกคนที่รับใช้ประเทศชาติ ในวันที่ พวกเราจะติดดอกป๊อปปี้สีแดงกัน

การเข้าเมืองในตอนต้นทศวรรษ 1900

ช่วงเวลาระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เจื่อนไขจำกัดในการเดินทางเข้าออสเตรเลียยังคงมีอยู่ อย่างไรก็ตาม การย้ายถิ่นฐาน ของประชาชนสู่ออสเตรเลียมีอัตราเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ย้ายจากประเทศในยุโรปตอนใต้ คนเหล่านี้ นำทักษะ การศึกษาและค่านิยมทางวัฒนธรรมของพวกเขามาด้วย พวกเขาช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมในท้องที่ชนบทของออสเตรเลีย และสร้างถนนตลอดจนทางรถไฟ ช่างก่อสร้างที่มีความชำนาญชาวอิตาลีได้มีส่วนอุทิศให้อย่างใหญ่หลวงในการก่อสร้างบ้านพักอาศัยและอาคารของทางราชการ

เมื่อสิ้นสุดทศวรรษ 1930 ผู้ลี้ภัยชาวยิวก็เริ่มเดินทางมาจากยุโรป คนเหล่านี้ หลบหนีการขูดรีดของนาซีเยอรมัน โดยมาจากเยอรมัน ออสเตรีย เชคโกสโลวาเกีย ฮังการีและโปแลนด์ ผู้ลี้ภัยจำนวนมากมีการศึกษาและความสามารถพิเศษผู้ซึ่งมีส่วนอุทิศให้กับชีวิตทางสังคมของออสเตรเลียเป็นอย่างดี

ผู้ย้ายถิ่นฐานชาวยุโรปเดินทางมาถึงออสเตรเลีย

ทหารอิตาลีจำนวน 18,000 คนที่ถูกจับเป็นเชลยศึกในสงครามโลกครั้งที่ 2 นั้นถูกส่งมาขังไว้ในค่ายเชลยศึกที่ออสเตรเลียแต่พวกเขาก็ได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม คนเหล่านั้นอยู่ในค่ายเพียงระยะสั้น แต่ก็เรียนรู้ะไรบางอย่างเกี่ยวกับแผ่นดินและประชากรของประเทศ หลังสงครามเลิก หลายคนได้เดินทางกลับมาออสเตรเลียในฐานะผู้ย้ายถิ่นฐาน

ผู้ลี้ภัยหลังสงคราม

เมื่อสงครามสิ้นสุด ออสเตรเลียได้นำเข้าผู้ย้ายถิ่นฐานจากประเทศยุโรปอื่นๆ มาเพื่อสร้างประชากรของประเทศ ประชากรหลายล้านคนหลบหนีนาซีเยอรมันหรือไม่สามารถเดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอนของตน ซึ่งเวลานี้ โซเวียตรัสเซียปกครองอยู่ ออสเตรเลียได้รับคนที่พลัดบ้านเมืองเหล่านี้ ประมาณ 170,000 คนมาเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่นี่

นอกจากนี้ ยังมีการขาดแคลนแรงงานอย่างฉับพลันในออสเตรเลีย รัฐบาลออสเตรเลียเชื่อว่าการเจริญเติบโตของประชากรนั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับอนาคตของประเทศ ผู้ย้ายถิ่นฐานที่เป็นผู้ใหญ่และมีสุขภาพสมบูรณ์ อายุไม่เกิน 45 ปี สามารถเดินทางมาออสเตรเลียได้ด้วยการจ่ายเงินเพียง 10 ปอนด์ โดยที่ลูกๆ ของพวกเขาตามมาได้โดยไม่ต้องเสียเงิน อย่างไรก็ตาม การเข้าเมืองนี้ยังคงจำกัดไว้สำหรับคนที่มีสัญชาติจากประเทศสหราชอาณาจักร หรือยุโรปเท่านั้น

โครงการไฟฟ้าพลังน้ำแห่งเทือกเขาสโนวีย์ เมาน์เทนส์ (The Snowy Mountains Hydro-Electric Scheme)

เพื่อจะทำให้ออสเตรเลียมีชีวิตชีวาขึ้นมาใหม่ รัฐบาลออสเตรเลียได้เริ่มโครงการที่อาจหาญในปี ค.ศ.1949 เพื่อรองรับน้ำจากแม่น้ำสโนวีย์ ริเวอร์ (Snowy River) ก่อนที่จะไหลลงสู่ทะเลทางตะวันออกของรัฐวิกตอเรีย น้ำเหล่านี้ถูกผันให้ไหลเข้าไปตอนในของแผ่นดินเพื่อการชลประทาน และเพื่อใช้ในการผลิตพลังงานไฟฟ้า โครงการนี้เป็นโครงการขนาดมหึมาที่ใช้เวลาดำเนินการถึง 25 ปีจึงเสร็จสมบูรณ์

เป็นโครงการวิศวกรรมที่ใหญ่ที่สุดในออสเตรเลีย นอกจากนี้ยังเป็นหนึ่งในแผนการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำที่ใหญ่ที่สุดในโลก และได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในสิ่งมหัศจรรย์ทางวิศวกรรมโยธาที่ทันสมัยของโลก

โครงการเทือกเขาสโนวีย์ เมาน์เทนส์ ตั้งอยู่ในอุทยานแห่งชาติคอสซิอัสโก (Kosciuszko) ในรัฐนิวเซาท์เวลส์ โครงการประกอบด้วยเขื่อนสำคัญ 16 เขื่อน สถานีไฟฟ้าเจ็ดแห่ง สถานีสูบน้ำหนึ่งสถานี อุโมงค์ ท่อและท่อส่งน้ำเป็นระยะทางยาว 225 กิโลเมตร ส่วนใหญ่อยู่ใต้ดิน

โครงการดังกล่าวเป็นแหล่งน้ำสำคัญให้แก่ฟาร์มของดอนนิวเซาท์เวลส์และวิกตอเรีย สถานีไฟฟ้าของโครงการนี้ ผลิตกระแสไฟฟ้ามากถึงร้อยละสิบของไฟฟ้าทั้งหมดสำหรับรัฐนิวเซาท์เวลส์

งานในโครงการนี้ เริ่มต้นในปี ค.ศ.1949 และเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ.1974 โดยมีคนจำนวนมากกว่า 100,000 คน จากมากกว่า 30 ประเทศ มาทำงานโครงการนี้ คนงานร้อยละเจ็ดสิบเป็นผู้ย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในออสเตรเลีย หลังจากนี้โครงการนี้เสร็จสมบูรณ์แล้ว คนงานชาวยุโรปส่วนมากก็ใช้ชีวิตอยู่ต่อในออสเตรเลีย ซึ่งเป็นการอุทิศตนที่มีคุณค่าอย่างยิ่งแก่สังคมหลากหลายวัฒนธรรมของออสเตรเลีย

โครงการเทือกเขาสโนวีย์ เมาน์เทนส์ เป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของเอกลักษณ์ของออสเตรเลียในฐานะที่เป็นประเทศอิสระ มีวัฒนธรรมหลากหลาย และมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์

การกระทำต่อชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส

ในทศวรรษ 1940 และ 1950 นโยบายของรัฐบาลออสเตรเลียเกี่ยวกับชาวอะบอริจินได้เปลี่ยนไปเป็นนโยบายการยอมรับและกลมกลืนกัน (Assimilation) นี่หมายความว่า มีการเรียกให้ชาวพื้นเมืองให้ไปอยู่อาศัยในที่ที่ประชากรอื่นๆ ที่ไม่ใช่ชาวพื้นเมืองอยู่อาศัยกัน แต่ก็ไม่ได้ผลเพราะชาวอะบอริจินไม่ต้องการสูญเสียวัฒนธรรมดั้งเดิมของพวกเขา

ในทศวรรษ 1960 นโยบายเปลี่ยนไปเป็นการเข้ามารวมตัวกันเป็นกลุ่มเดียวกัน (Integration) ผู้ชายส่วนมากในออสเตรเลียมีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในทศวรรษ 1950 แต่ชาวพื้นเมืองแห่งออสเตรเลียทั้งหมดไม่มีสิทธิในการลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งของรัฐบาลสหพันธรัฐจนกระทั่งปี ค.ศ. 1962 การที่วิธีนี้เข้ามารวมตัวกันเป็นกลุ่มเดียวกันนี้ ทำให้ชาวอะบอริจินได้รับเสรีภาพของการเป็นพลเมือง แต่พวกเขายังถูกคาดหวังให้ปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมออสเตรเลียที่ไม่ใช่วัฒนธรรมพื้นเมืองด้วย

การเปลี่ยนแปลงขั้นต่อไปเกิดขึ้นในปี ค.ศ.1967 เมื่อประชาชนออสเตรเลียมากกว่าร้อยละ 90 ลงคะแนนเสียงเห็นด้วยที่จะนับชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสเข้าไปในการสำรวจสำมะโนประชากร นี่แสดงให้เห็นว่าในเวลานั้นชาวออสเตรเลียส่วนใหญ่คิดว่าชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสสมควรได้รับสิทธิเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ

ค่านิยมของสังคมที่กว้างขึ้นและการประท้วงของชาวอะบอริจินที่แข็งแกร่ง นำไปสู่การแนะนำการตัดสินใจด้วยตนเอง เป็นหลักการชี้ว่าที่สำคัญสำหรับการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับชนเผ่าอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสที่มีสิทธิ ในการพัฒนาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของตนเอง

การประท้วงของชาวอะบอริจินในเรื่องสิทธิในแผ่นดินได้รับความสนใจจากสาธารณชนในทศวรรษ 1960 ด้วยการหยุดงานประท้วงของกลุ่มกรินดี (Gurindji Strike) ที่สถานที่เสี่ยงปลุสตัวเวฟ ฮิลล์ (Wave Hill) ในเขตปกครองตนเองนอร์เทิร์นเทร์ริทอรี คนเลี้ยงปศุสัตว์ชาวอะบอริจินนำโดยวินเซนต์ ลินจิอาร์ (Vincent Lingiari) เดินออกจากงานที่สถานี่เสี่ยงปลุสตัวเวฟฮิลล์ การประท้วงของพวกเขาเป็นการนำทางให้เอ็ดดี มาโบและคนอื่นๆ ลูกขึ้นต่อสู้เพื่อสิทธิในแผ่นดิน

ตามกฎหมายสิทธิในแผ่นดินของชาวอะบอริจิน (เขตปกครองตนเองนอร์เทิร์นเทร์ริทอรี) ปี ค.ศ. 1976 ชาวอะบอริจินได้รับแผ่นดินที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาลในเขตแอ่งน้ำคอสเตอร์เลีย ในตอนต้นทศวรรษ 1990 ค่าพิพาทของศาลสูงในคดีมาโบและพระราชบัญญัติสิทธิในแผ่นดิน ของชาวพื้นเมือง ปี ค.ศ. 1993 ยอมรับการเรียกร้องที่ดินของชาวพื้นเมือง โดยมีพื้นฐานอยู่บนกฎหมายและขนบธรรมเนียมตามประเพณีของพวกเขาเอง

สถานที่หลายแห่งของออสเตรเลียเริ่มมีชื่อพื้นเมืองในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่เหล่านี้แง่มุมของสังคมดั้งเดิมยังคงดำเนินต่อไป

ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1997 รายงานชื่อ "พาพวกเขากลับบ้าน" (Bringing them home) ได้ถูกนำมาอภิปรายกันในรัฐสภาออสเตรเลีย รายงานฉบับนี้เป็นผลของการสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องการพรากเด็กฯ ชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสจำนวนมากจากครอบครัวของพวกเขา เด็กเหล่านี้ เป็นที่รู้จักกันในนามของ 'คนรุ่นถูกขโมย' (Stolen Generations) ผลของรายงานทำให้ชาวออสเตรเลียนับพันคนแสดงความสนับสนุนชาวพื้นเมืองออสเตรเลียด้วยการเดินขบวนร่วมกันเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 'เสียใจ' (Sorry Day) แห่งชาติในปี ค.ศ.1998

การขอขมาแห่งชาติต่อ 'คนรุ่นถูกขโมย' ค.ศ. 2008

เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2008 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีออสเตรเลีย ได้กล่าวคำขอขมาของชาติ ต่อคนรุ่นถูกขโมยในรัฐสภาออสเตรเลีย โดยพูดในนามของชาวออสเตรเลียทั้งประเทศ นายกรัฐมนตรีแสดงความเสียใจกับวิธีการปฏิบัติต่อชาวพื้นเมืองออสเตรเลียที่เกิดขึ้นในอดีต และกล่าวขอโทษโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเรื่องที่เด็กฯ ชาวพื้นเมืองถูกพรากไปจากพ่อแม่ของพวกเขา

คำปราศรัยครั้งนี้ ออกอากาศกระจายเสียงไปทั่วทั้งทางโทรทัศน์และวิทยุ ชาวออสเตรเลียจำนวนนับพันคน ได้ไปรวมกันตามสถานที่สาธารณะและในที่ทำงานของตนเพื่อฟังคำกล่าว 'ขอขมา' ซึ่งได้แจกแจงความอยุติธรรมที่เกิดขึ้นในอดีต และมีการขอโทษสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว นี่เป็นก้าวสำคัญไปสู่การรักษาแผลหัวใจให้ชาวพื้นเมืองให้หายจากการบาดเจ็บ และเป็นการทำให้แน่ใจว่า ความอยุติธรรมเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นอีก คำกล่าวเสียใจนี้ เป็นก้าวสำคัญที่รุดหน้าไปก้าวหนึ่งสำหรับชาวออสเตรเลียทุกคนวันนี้ การมีส่วนร่วมอันล้ำค่าของชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสกับเอกลักษณ์ของออสเตรเลียได้รับการยอมรับและเฉลิมฉลองกันอย่างแพร่หลาย ชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสหลายคน ดำรงตำแหน่งผู้นำในสังคมออสเตรเลีย รวมถึงในกระบวนการยุติธรรมการเมือง ศิลปะและกีฬา

เครื่องบินบนท้องฟ้าเขียนคำว่า "เสียใจ" (Sorry) ในท้องฟ้าเหนือซิดนีย์

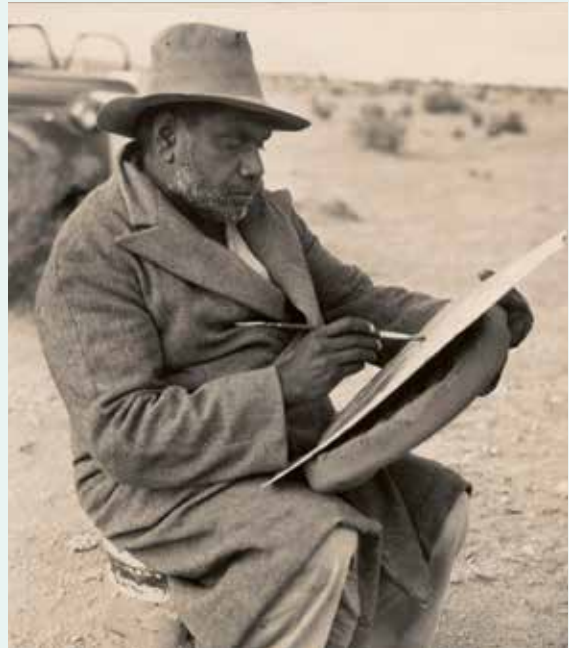
อัลเบิร์ต นามัตจิรา

(Albert Namatjira ค.ศ.1902–59)

อัลเบิร์ต นามัตจิราเป็นหนึ่งในศิลปินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของออสเตรเลีย ผู้ซึ่งเปิดโรงเรียนสอนด้านการวาดภาพทิวทัศน์ของออสเตรเลียแบบใหม่ ในฐานะที่เป็นเด็กหนุ่มเผ่าอาร์เร็นต์ อัลเบิร์ตได้แสดงให้เห็นว่าเขามีพรสวรรค์ตามธรรมชาติในการวาดภาพ เขาได้รับการฝึกอบรมแบบเป็นทางการน้อยมากแต่ภาพสีน้ำที่เขาวาดเกี่ยวกับชนบทของออสเตรเลียนั้นเป็นที่นิยมมากและขายหมดเกลี้ยงในเวลาอันรวดเร็ว

เขาและภรรยาเป็นชาวอะบอริจินคู่แรกในออสเตรเลียที่ได้รับอนุมัติให้เป็นพลเมืองออสเตรเลีย ซึ่งหมายความว่าเขาสามารถออกเสียงในการเลือกตั้ง เข้าไปในโรงแรมหรือสร้างบ้านที่ไหนก็ได้ตามใจชอบ การเป็นพลเมืองออสเตรเลียของอัลเบิร์ต เป็นการเน้นให้เห็นความจริงที่ว่าชาวอะบอริจินคนอื่นๆ ไม่เคยได้รับสิทธิดังกล่าวนี้ ในอดีตเลย

ชีวิตของเขาแสดงให้เห็นชาวออสเตรเลียที่ไม่ใช่ชาวพื้นเมืองเห็นถึงความอยุติธรรมด้านกฎหมายที่มีการกีดกันเชื้อชาติและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่ชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส

เอ็ดดี้ มาโบ (Eddie Mabo ค.ศ.1936–92)

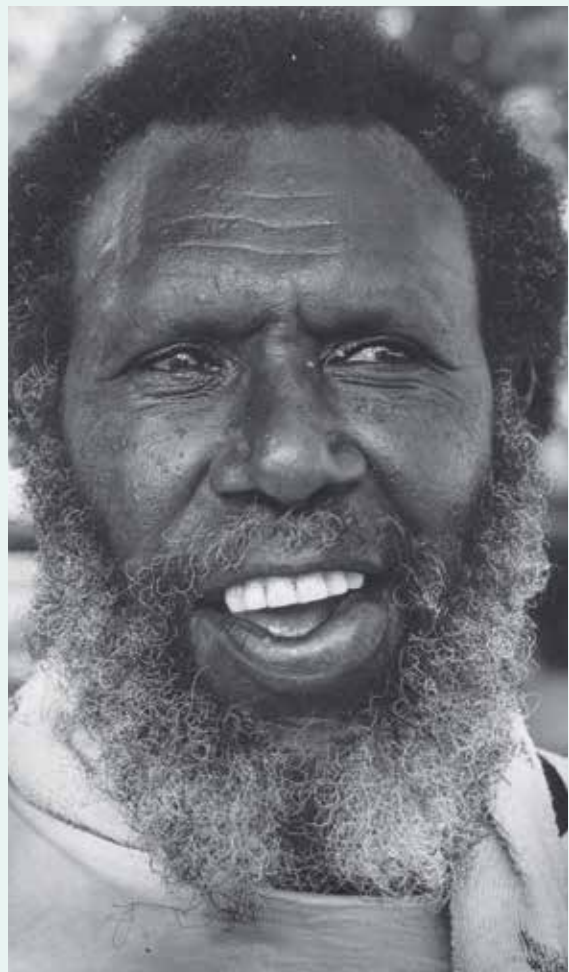
เอ็ดดี้ โกอิกิ มาโบ (Eddie Koiki Mabo) เป็นนักปลุกระดมและโฆษกเรื่องสิทธิในแผ่นดินของชาวพื้นเมือง เอ็ดดี้เกิดที่เกาะเมอร์เรย์ (Murray Island) บนพื้นดินดั้งเดิมของชาวช่องแคบทอร์เรส

เขาได้รับการสั่งสอนมาตั้งแต่ยังเด็กว่าต้นไม้ต้นไหนและหินก้อนไหนที่เป็นเครื่องหมายกำหนดเขตแดนของครอบครัวเขาอย่างแน่ชัด

เอ็ดดี้ เพิ่งจะมาทราบเมื่อหลายปีต่อมาว่า บ้านเกิดเมืองนอนของเขานั้นถูกกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐบาล (Crown Land) ตามกฎหมายออสเตรเลีย และไม่ได้เป็นของครอบครัวของเขา เขาเปลี่ยนความโกรธของเขาด้วยการนำคดีขึ้นศาลในนามของประชาชนแห่งเกาะเมอร์เรย์ (Murray Island)

หลังจากต่อสู้มาหลายต่อหลายปี ในปี ค.ศ. 1992 เอ็ดดี้ ก็ชนะความเมื่อเรื่องถึงศาลสูง คำพิพากษาคดีมาโบกล่าวว่า ถ้าชาวเผ่าพื้นเมืองสามารถพิสูจน์ได้ว่าพวกตนมีความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์และประเพณีอย่างต่อเนื่องกับแผ่นดินผืนนั้น พวกเขาก็สามารถเรียกร้องความเป็นเจ้าของแผ่นดินนั้นได้ หากยังไม่มีผู้เรียกร้องไปก่อนหน้านี้ คำพิพากษานี้ทำให้เกิดการคืนแผ่นดินขนาดใหญ่ให้แก่เจ้าของดั้งเดิม

เอ็ดดี้ มาโบเป็นที่รู้จักในฐานะคนที่มีความกล้าหาญทวงสิทธิในแผ่นดินสำหรับชาวพื้นเมืองอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส

การอพยพหลากหลายวัฒนธรรม

ในทศวรรษ 1950 และ 1960 ชุมชนชาวเอเชีย โบสถ์และกลุ่มสังคมทั้งหมดก็ลุกขึ้นประท้วงให้หยุดนโยบาย “ออสเตรเลียเพื่อคนผิวขาว”

ในปี ค.ศ. 1958 รัฐบาลออสเตรเลียยุติการสอบเขียนตามคำบอก และ ในปี ค.ศ. 1966 ออสเตรเลียก็เปิดประตูต้อนรับการย้ายถิ่นฐานของผู้ที่มีทักษะจากเอเชียและจากประเทศที่ไม่ใช่ยุโรป ในที่สุด ชาวออสเตรเลียทั่วทุกแห่งก็ยอมรับคุณค่าของการนำคนทุกชาติมารวมไว้ในโปรแกรมการย้ายถิ่นฐานเข้าเมืองของเรา

นโยบาย ‘ออสเตรเลียเพื่อคนผิวขาว’ ก็สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1973 และต่อนั้นมา ประเทศก็เดินทางสู่ความเป็นพหุวัฒนธรรม นับจากนี้ รัฐบาลได้ยกเลิกเกณฑ์ทางเชื้อชาติทั้งหมดสำหรับการเข้าเมือง ในปี ค.ศ. 1975 หลังสงครามเวียดนามสิ้นสุดลงแล้ว ออสเตรเลียรับผู้ลี้ภัยและผู้ย้ายถิ่นฐานจากเอเชียในจำนวนมากเป็นประวัติการณ์ ส่วนใหญ่มาจากเวียดนาม จีน และอินเดีย

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1945 ผู้คนหลายล้านได้มาอาศัยอยู่ในออสเตรเลีย รวมถึงผู้ลี้ภัยจำนวนมากจากประเทศที่ถูกสงครามโจมตี วันนี้ผู้ย้ายถิ่นฐานของออสเตรเลียมาจากทั่วทุกมุมโลก

ออสเตรเลียมีนโยบายการรวมที่ทุกคนทุกเชื้อชาติ หรือวัฒนธรรมสามารถมีส่วนร่วมในสังคมของเรา นโยบายนี้ มีปรากฏในวัฒนธรรมออสเตรเลียทุกด้าน อีกทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาของเราตั้งแต่วัยเด็กตอนต้นจนถึงระดับมหาวิทยาลัย และมีการใช้ปฏิบัติในที่ทำงาน

สิทธิของทุกคนที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน และปราศจากการเลือกปฏิบัตินั้น อีกทั้งได้รับความคุ้มครองจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนออสเตรเลีย (Australian Human Rights Commission) และองค์กรต่อต้านการเลือกปฏิบัติของรัฐบาล ในทุกรัฐและเขตปกครองตนเอง การเลือกปฏิบัติทางด้านเชื้อชาติจะถูกประณามต่อหน้าสาธารณชน และตามกฎหมายแล้วถือว่าเป็นอาชญากรรมอย่างหนึ่ง

ออสเตรเลียได้กลายเป็นสังคมที่ประกอบด้วยวัฒนธรรมหลากหลาย ที่มีความกลมกลืนและการยอมรับกัน ออสเตรเลียเป็นประเทศที่ผู้ย้ายถิ่นฐาน ชาวเผ่าพื้นเมืองและคนอื่นๆ ที่เกิดในออสเตรเลีย สามารถรู้สึกเสรีภาพ หากต้องการฝ่าฟันเพื่อให้ได้มาซึ่งเป้าหมายของตนอย่างสันติ

ดร. วิคเตอร์ แชนซ์ (Victor Chang ค.ศ.1936–91)

ดร. วิคเตอร์ แชนซ์ เป็นศัลยแพทย์หัวใจที่เก่งที่สุดคนหนึ่งของออสเตรเลีย วิคเตอร์ พีเธอร์ แชนซ์ ยัม อิม เกิดที่ประเทศจีนเมื่อปี ค.ศ. 1936 แล้วย้ายมาอยู่ออสเตรเลีย เมื่อมีอายุได้ 15 ปี

เขาทำงานที่โรงพยาบาลเซนต์ วินเซนต์ (St. Vincent's Hospital) ในซิดนีย์ ที่เขาได้จัดตั้งศูนย์เชี่ยวชาญด้านการปลูกถ่ายหัวใจแห่งแรกในออสเตรเลียขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1984 ในปี ค.ศ. 1986 วิคเตอร์ แชนซ์ ได้รับเหรียญ Companion of the Order of Australia ซึ่งเป็นเหรียญตราในระดับสูงสุดของออสเตรเลีย

วิคเตอร์มีความเป็นห่วงเรื่องการขาดแคลนผู้บริจาคหัวใจ เขาจึงเริ่มออกแบบหัวใจเทียม ซึ่งเกือบเสร็จสมบูรณ์เมื่อเขาถูกฆาตกรรมอย่างน่าเศร้าสลดในปี ค.ศ.1991

ศูนย์วิจัยแห่งใหม่ถูกตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกถึงเขา วิคเตอร์คือบุคคลที่รู้จักในฐานะผู้เชี่ยวชาญ นักมองโลกในแง่ดี และมีนวัตกรรม

บทสรุป

หน้าเหล่านี้ เป็นแต่เพียงการทำให้ท่านได้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับออสเตรเลียของเรา เรายินดีต้อนรับท่านสู่การเป็นพลเมืองออสเตรเลีย และขอเชิญท่านให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่กับประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่เต็มไปด้วยความสงบสุขของเรา

ในฐานะพลเมืองท่านจะแบ่งปันความรับผิดชอบและสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับพลเมืองออสเตรเลียอื่น ๆ และเข้าร่วมเป็นสมาชิกเต็มรูปแบบของชุมชนชาวออสเตรเลีย ท่านจะแบ่งปันความรับผิดชอบในการช่วยกำหนดอนาคตของออสเตรเลียและเราหวังว่า จะมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในโครงการระดับชาตินั้น

ประมวลคำศัพท์ส่วนที่ไม่นำมาใช้ทดสอบ

“บุช”

ในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ / ในป่า ชนบทของออสเตรเลียที่ยังคงไว้ซึ่งสภาพตามธรรมชาติ

การกบฏที่รุนแรง

การกระทำผิดทางอาญาที่รุนแรงซึ่งเกี่ยวข้องกับการพยายามที่จะล้มรัฐบาล

การปฏิรูปสังคม

การทำให้สังคมค่อยๆ ดีขึ้นมากกว่าโดยการปฏิวัติ

การมีผู้แทนทางการเมือง

มีนักการเมืองเป็นผู้แทนในรัฐสภา

กำหนดค่าจ้างแรงงาน

ตัดสินว่าลูกจ้างจะต้องได้รับเงินค่าจ้างเท่าไรสำหรับงานที่ทำ

คณะกรรมการ

กลุ่มบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้ทำการตัดสินใจ ตัวอย่างเช่น เกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานของบริษัท

คนเลี้ยงปศุสัตว์

ผู้ขายที่ถูกว่าจ้างให้ดูแลวัวควาย

คลื่นความร้อน

อากาศที่ร้อนจัดซึ่งคงอยู่เป็นเวลาดต่อกันมากกว่าสองวัน

คำพิพากษา

การตัดสินลงโทษโดยผู้พิพากษา เช่น ระยะเวลาในการจำคุกจากการกระทำผิดทางอาญากรรม

จุดยืนร่วมกัน

ความสนใจที่มีร่วมกัน

ชายและหญิงที่เข้าร่วมในกองทัพของชาติแล้วเสียชีวิต

ชายและหญิงที่เข้าร่วมในกองทัพของชาติแล้วถูกฆ่าในสงครามหรือการต่อสู้

ชาวพื้นเมือง

ชาวอะบอริจินและ / หรือชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสแห่งออสเตรเลีย

ดิดเจอริดู

ดิดเจอริดู (Didgeridoo) เครื่องดนตรีของชาวอะบอริจินที่ทำด้วยไม้ท่อนยาวกลวง

ทหารเกณฑ์

ทหารที่ไม่ได้เลือกที่จะเข้าร่วมทำงานในกองทัพ แต่ต้องเข้าร่วมในระหว่างสงคราม

ที่ดินของรัฐบาล

ที่ดินที่เป็นของรัฐบาล

ทุกสาขาอาชีพ

วรรณะหรือภูมิหลัง งาน ตำแหน่ง

ประวัติที่เล่าต่อกันมา

ความจำของคนเกี่ยวกับสิ่งที่พูดต่อๆ กันมาเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ค่าของสินค้าและบริการต่างๆ ทั้งหมดที่ถูกผลิตขึ้นภายในประเทศในหนึ่งปี

ผืนแผ่นดิน

บริเวณผืนดินแห่งใดแห่งหนึ่ง

ผู้บุกเบิก

หนึ่งในจำนวนผู้ที่เข้ามาตั้งรกรากครั้งแรก ผู้ที่ประสบความสำเร็จในสมัยเริ่มต้นการก่อตั้งอาณานิคม

พิธีศพที่รัฐบาลจัดให้

งานศพที่รัฐบาลเป็นเจ้าของจัดการให้ เพื่อเป็นเกียรติแก่ประชาชนที่ได้อุทิศตนอย่างยิ่งให้ประเทศชาติ

ภาพวาดของชาวพื้นเมืองที่เป็นสัญลักษณ์

ศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นตัวแทนของชาวพื้นเมือง

ยากไร้

ไม่มีเงิน หรือไม่มีทางหาเงิน

รั้วล้อม

รั้วล้อมป้องกันการเข้าออกทำด้วยเสาไม้และหมุดดอก

โรงเรียนประจำหรือโรงเรียนกึ่งนอน

โรงเรียนที่นักเรียนอยู่ที่โรงเรียนและไม่กลับบ้านตลอดภาคเรียน

เล่นอย่างยุติธรรม

ปฏิบัติตามกฎระเบียบและไม่ขัดข้อได้เปรียบที่ไม่เป็นธรรม การปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างยุติธรรมและซื่อสัตย์

สถานียศสัตว์

ฟาร์มขนาดใหญ่ที่เลี้ยงวัว

สัญลักษณ์

ภาพที่รู้จักกันดีและภาพตัวแทน

สาบานตนเข้าปฏิบัติหน้าที่

เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในที่ทำงานราชการในพิธีเป็นทางการ

สิทธิในการออกเสียง

สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งสาธารณะ

สิทธิในแผ่นดินของชาวพื้นเมือง

สิทธิตามประเพณีที่ชาวพื้นเมืองอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรสมิต่อแผ่นดินและพื้นน้ำ ซึ่งได้รับการตัดสินมาแล้วตามระบบกฎหมายของออสเตรเลีย

สิทธิบัตร

ข้อความเรื่องสิทธิและหน้าที่รับผิดชอบที่เขียนอย่างเป็นทางการ

หยุดงานประท้วง

เมื่อลูกจ้างหยุดทำงาน ตัวอย่างเช่น เพื่อประท้วงการตัดสินใจของนายจ้าง

หล่อหลอม

ก่อสร้างหรือสร้าง

หลักสูตร

วิชาและหัวข้อในหลักสูตรการศึกษา

เหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์

เหตุการณ์สำคัญอย่างหนึ่งในประวัติศาสตร์

เอกอัครราชทูต

บุคคลที่เป็นผู้แทนหรือส่งเสริมประเทศหนึ่งหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งในต่างประเทศ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

การเป็นพลเมืองออสเตรเลีย

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีที่จะเป็นพลเมืองออสเตรเลีย โปรดดูเว็บไซต์การเป็นพลเมืองออสเตรเลียที่ www.citizenship.gov.au

ออสเตรเลีย

ท่านสามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับออสเตรเลียได้ที่ห้องสมุดในท้องถิ่นของท่าน เว็บไซต์ต่อไปนี้ อาจให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ได้:

- เกี่ยวกับออสเตรเลีย www.australia.gov.au
- ออสเตรเลียโดยสังเขป www.dfat.gov.au

โครงการและบริการต่างๆ ของรัฐบาลออสเตรเลีย

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการและบริการต่างๆ ของรัฐบาลออสเตรเลีย ดูที่ www.australia.gov.au

สมาชิกรัฐสภารัฐบาลกลางหรือวุฒิสมาชิก

สมาชิกรัฐสภารัฐบาลกลางหรือวุฒิสมาชิกในเขตท้องที่ของท่าน สำหรับรัฐหรือเขตปกครองตนเองของท่าน มีข้อมูลต่างๆ หลายนานเกี่ยวกับโครงการและบริการต่างๆ ของรัฐบาลออสเตรเลีย

ท่านสามารถดูรายชื่อสมาชิกรัฐสภาหรือวุฒิสมาชิกได้ที่ www.aph.gov.au

องค์กรต่างๆ ของรัฐบาลออสเตรเลีย

ท่านสามารถรับทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์กรต่างๆ ของรัฐบาลออสเตรเลีย ที่กล่าวถึงในหนังสือข้อมูลเล่มนี้ จากเว็บไซต์ต่อไปนี้

- กองกำลังป้องกันประเทศออสเตรเลีย (Australian Defence Force) www.defence.gov.au
- คณะกรรมการการเลือกตั้งออสเตรเลีย (Australian Electoral Commission) www.aec.gov.au
- ตำรวจรัฐบาลกลางออสเตรเลีย (Australian Federal Police) www.afp.gov.au
- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนออสเตรเลีย (Australian Human Rights Commission) www.humanrights.gov.au
- คณะกรรมการการกีฬาออสเตรเลีย (Australian Sports Commission) www.sportaus.gov.au
- สำนักงานสรรพากรออสเตรเลีย (Australian Taxation Office) www.ato.gov.au
- อนุสรณ์สถานสงครามออสเตรเลีย (Australian War Memorial) www.awm.gov.au
- ธนาคารชาติออสเตรเลีย (Reserve Bank of Australia) www.rba.gov.au

องค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล

ท่านสามารถรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรต่างๆ ที่ไม่ใช่ของรัฐบาลของรัฐบาลออสเตรเลียที่กล่าวถึงในหนังสือข้อมูลเล่มนี้จากเว็บไซต์ต่อไปนี้

- มูลนิธิแบรดแมนออสเตรเลีย (Bradman Foundation Australia) www.bradman.com.au
- แฮมลิน ฟิสตูลา (Hamlin Fistula) www.hamlinfistula.org
- บริการแพทย์ทางอากาศแห่งออสเตรเลียโดยพระบรมราชินูปถัมภ์ (Royal Flying Doctor Service of Australia) www.flyingdoctor.org.au
- โรงเรียนทางอากาศ (School of the Air) www.schoolair-p.schools.nsw.edu.au
- การไฟฟ้าพลังน้ำแห่งเทือกเขาสโนว์แมนเทนส์ (Snowy Mountains Hydro-Electric Authority) www.snowyhydro.com.au
- มูลนิธิเฟร็ด ฮอลโลวส์ (The Fred Hollows Foundation) www.hollows.org
- ศูนย์มรดกโลกแห่งยูเนสโก (UNESCO World Heritage Centre) whc.unesco.org
- สหประชาชาติ (United Nations) www.un.org
- สถาบันวิจัยโรคหัวใจวิคเตอร์ แชน (Victor Chang Cardiac Research Institute) www.victorchang.edu.au
- อาสาสมัครออสเตรเลีย (Volunteering Australia) www.volunteeringaustralia.org

อื่นๆ

ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ จากเว็บไซต์ต่อไปนี้

- รัฐธรรมนูญออสเตรเลีย www.aph.gov.au
- รางวัลชาวออสเตรเลียประจำปี www.australianoftheyear.org.au
- รายงานเรื่อง 'พาเขากลับบ้าน' www.humanrights.gov.au
- สวนสาธารณะและเขตสงวนของรัฐบาลสหพันธรัฐ www.environment.gov.au
- ไซเบอร์ เซฟตี้ (Cyber safety) www.esafety.gov.au
- ศูนย์ให้ความช่วยเหลือเหตุรุนแรงในครัวเรือนและในครอบครัว www.respect.gov.au, www.1800respect.org.au, www.dss.gov.au/women/help-is-here-campaign
- ชาวออสเตรเลียที่มีชื่อเสียง: พจนานุกรมชีวประวัติของออสเตรเลีย adb.anu.edu.au
- บัญชีรายชื่อร่างพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณาอยู่ในรัฐสภาเวลานี้ www.aph.gov.au
- รัฐสภาแห่งออสเตรเลีย www.aph.gov.au
- สำนักงานการศึกษารัฐสภา (Parliamentary Education Office) www.peo.gov.au
- วันหยุดราชการ www.australia.gov.au
- การเหยียดเชื้อชาติ humanrights.gov.au
- การขอขมาชาวพื้นเมืองอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส www.australia.gov.au

กิตติกรรมประกาศ

ภาพต่อไปนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจากกรมวิชาการเกษตร น้ำ และสิ่งแวดล้อม:

หน้า 50 พื้นที่ปาริชาติในรัฐแทสมาเนีย

ภาพต่อไปนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจากกระทรวงตรวจคนเข้าเมือง

หน้า 5 พิพิธภัณฑ์ชาติที่อัลเบิร์ตฮอลล์แคนเบอร์รา

หน้า 5 ใบรับรองความเป็นพลเมืองออสเตรเลีย

หน้า 11 พิพิธภัณฑ์แคนเบอร์รา

หน้า 34 ครอบครัวในพิพิธภัณฑ์ออสเตรเลีย แคนเบอร์รา

ภาพต่อไปนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจากแผนกเก็บจดหมายเหตุแห่งชาติออสเตรเลีย (National Archives of Australia):

หน้า 51 เด็กๆ ที่ฟาร์มแกะในรัฐนิวเซาท์เวลส์ – โรงเรียนทางอากาศ (School of the Air) ถ่ายเมื่อ ค.ศ. 1962 (หมายเลขอ้างอิง: A1200:L42511)

หน้า 60 ดิก สมิธ (Dick Smith) ประธานการบินพลเรือน (Civil Aviation Authority) ค.ศ. 1991 (หมายเลขอ้างอิง: A6135:K23/5/91/1)

หน้า 65 แผนที่นิวฮอลแลนด์ของเอเบล แทสมัน (Abel Tasman) ปี ค.ศ. 1644 (หมายเลขอ้างอิง: A1200:L13381)

หน้า 68 ภาพประวัติศาสตร์ยุคต้นของออสเตรเลีย เมื่อ ค.ศ. 1851 (หมายเลขอ้างอิง: A1200:L84868)

หน้า 70 คนจุงอูลู 'อัฟกัน' ในเขตเอิร์ทแบ็ค หรือถิ่นทุรกันดารห่างไกลของออสเตรเลีย (หมายเลขอ้างอิง: A6180:25/5/78/62)

หน้า 77 เซอร์ เอ็ดเวิร์ด 'เวียร์รี' ดันลอป (Sir Edward 'Weary' Dunlop) ในห้องทำงาน ค.ศ. 1986 (หมายเลขอ้างอิง: A6180:1/9/86/12)

หน้า 78 การเดินทางมาถึงออสเตรเลียของผู้ย้ายถิ่นฐานชาวยุโรป - คนตัดอ้อยชาวอิตาลีบนเรือ ฟลามินีย (Flaminia) ในแครนส์ ค.ศ. 1955 (หมายเลขอ้างอิง: A12111:1/1955/4/97)

ภาพต่อไปนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจากหอสมุดแห่งชาติออสเตรเลีย (National Library of Australia):

หน้า 53 ภาพวาดใบหน้า จูดีท ไวท์ (Judith Wright) พิมพ์เผยแพร่ในทศวรรษที่ 1940 (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-an29529596)

หน้า 65 กองเรือ 'เฟิร์ส ฟลีต' (First Fleet) ที่อ่าวซิดนีย์ วันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 1788 ภาพโดย จอห์น ออลคอต ค.ศ. 1888 – 1973 (หมายเลขอ้างอิง: NLA.PIC-AN7891482)

หน้า 66 ภาพใบหน้าของ แคโรไลน์ ชิสโฮล์ม (Caroline Chisholm) พิมพ์เผยแพร่โดยโทมัส ฟาร์แลนด์ ค.ศ. 1804 – 1852 (หมายเลขอ้างอิง: nla.pic-an9193363)

หน้า 71 ภาพใบหน้าแคทเธอรีน เฮเลน สเปนซ์ (Catherine Helen Spence) พิมพ์เผยแพร่ในช่วงทศวรรษที่ 1890 (หมายเลขอ้างอิง: NLA.PIC-AN14617296)

หน้า 74 จอห์น ซิมป์สัน เคิร์กแพทริก (John Simpson Kirkpatrick) กับลาของเขา กาลิโปลี ค.ศ. 1915 (หมายเลขอ้างอิง: NLA.PIC-AN24601465)

หน้า 76 ภาพใบหน้า เซอร์ ชาร์ลส เอดเวิร์ด คิงส์ฟอร์ด สมิธ (Sir Charles Edward Kingsford Smith) พิมพ์เผยแพร่ระหว่าง ค.ศ. 1919 - 1927 (หมายเลขอ้างอิง: NLA.PIC-VN3302805)

หน้า 81 ภาพใบหน้าอัลเบิร์ต นามัตจิรา (Albert Namatjira) ที่ศูนย์สอนศาสนาเฮอรั่มมันส์เบิร์ก ในเขตปกครองตนเองนอร์ทเทิร์นเทอริทอรี พิมพ์เผยแพร่โดย อาร์เธอร์ กรูม ค.ศ. 1946 หรือ ค.ศ. 1947 (หมายเลขอ้างอิง: NLA.PIC-AN23165034)

ภาพต่อไปนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจาก iStock:

ปก ดอกไม้ฤดูใบไม้ผลิโมซ่า ©iStockphoto.com/ST-art (หมายเลขอ้างอิง: 1135566007)

หน้า 6 แมงกิ้งก่าและลูกที่อ่าวลัคกีเบย์ (Lucky Bay) รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย ©iStockphoto.com/NeoPhoto (หมายเลขอ้างอิง: 1142608453)

หน้า 9 ทะเลสาบซุม รัฐวิกตอเรีย ©iStockphoto.com/tsvibrav (หมายเลขอ้างอิง: 675826394)

หน้า 15 โอปอลสีตาของออสเตรเลีย ©iStockphoto.com/Alicat (หมายเลขอ้างอิง: 173691056)

หน้า 17 ธงออสเตรเลีย ©iStockphoto.com/davidf (หมายเลขอ้างอิง: 471630390)

หน้า 19 กลุ่มโรงเรียนประถมหลายกลุ่มชาติพันธุ์ ©iStockphoto.com/FatCamera (หมายเลขอ้างอิง: 877714382)

หน้า 23 อาคารรัฐสภาออสเตรเลีย แคนเบอร์รา ©iStockphoto.com/felixR (หมายเลขอ้างอิง: 157193181)

หน้า 33 กลุ่มคน ©iStockphoto.com/davidf (หมายเลขอ้างอิง: 913541808)

- หน้า 36 ค้อนและเครื่องชั่งแห่งความยุติธรรม ©iStockphoto.com/studiocasper (หมายเลขอ้างอิง: 1004781908)
- หน้า 37 กลุ่มหลากหลาย ©iStockphoto.com/SolStock (หมายเลขอ้างอิง: 1203934273)
- หน้า 39 ไฟป่าในเขตกรีนวอตเทิลครีก (Green Wattle Creek) รัฐ NSW ประเทศออสเตรเลีย เมื่อเดือนธันวาคม 2562 © iStockphoto.com PetarBelobrajdic (อ้างอิง: 1198579743)
- หน้า 47 ดิตเจอร์ดูโดยมีวอด ©iStockphoto.com/lore (หมายเลขอ้างอิง: 185011099)
- หน้า 48 หาดบอนได ©iStockphoto.com/Robyn Mackenzie (หมายเลขอ้างอิง: 91095176)
- หน้า 49 โรงอุปรากรซิดนีย์ โอเปราเฮาส์ (Sydney Opera House, นิวเซาท์เวลส์ (NSW, ©iStockphoto.com/slowstep (หมายเลขอ้างอิง: 607986870)
- หน้า 50 อุทยานแห่งชาติอุลูลู-กาดา จูตา (Uluru-Kata Tjuta) เขตปกครองตนเองนอร์เทิร์นเทร์ริทอรี ©iStockphoto.com/bennymarty (หมายเลขอ้างอิง: 1184425004)
- หน้า 63 อุลูลู เขตปกครองตนเองนอร์เทิร์น เทร์ริทอรี ©iStockphoto.com/simonbradfield (หมายเลขอ้างอิง: 539027478)
- หน้า 64 ศิลปะบนก้อนหินของชาวอะบอริจิน – ปลาซาราดอกา ©iStockphoto.com/Alpen Gluehen (หมายเลขอ้างอิง: 2761924)
- หน้า 75 กำแพงของพิพิธภัณฑ์สงครามแห่งออสเตรเลีย แคนเบอร์รา ©iStockphoto.com/ Matt Palmer (หมายเลขอ้างอิง: 1125736631)

ภาพต่อไปนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจาก Shutterstock:

- หน้า 7 นักเดินพื้นเมืองในเทศกาล Homeground ซิดนีย์ ©shutterstock.com/PomInOz (หมายเลขอ้างอิง: 345113882)
- หน้า 21 ผู้เลือกตั้ง ©shutterstock.com/Nils Versemann (หมายเลขอ้างอิง: 446229916)
- หน้า 31 ศาลสูงแห่งออสเตรเลีย ©shutterstock.com/Greg Brave (หมายเลขอ้างอิง: 1051621895)

ภาพอื่นๆ ทั้งหมดได้รับความเอื้อเฟื้อจากองค์กร / บุคคลต่อไปนี้:

- หน้า 24 พระราชบัญญัติเครือรัฐออสเตรเลียรัฐธรรมนูญ ค.ศ. 1900: ต้นฉบับสำเนาบันทึกสาธารณะ รูปเอื้อเฟื้อโดย กิฟส์ คอลเล็คชั่น รวมศิลปะอาคารรัฐสภา กระทรวงบริการรัฐสภา แคนเบอร์รา มณฑลนครหลวง
- หน้า 40 ภาพถ่ายเกาะบิกเบน เอิร์ด (Big Ben Heard) โดยความเอื้อเฟื้อของแผนกออสเตรเลีย แอนตาร์กติก © รัฐบาลสหพันธรัฐออสเตรเลีย โดยแอล อี ลาร์จ หมายเลขอ้างอิง:1892A2)
- หน้า 52 ภาพ เซอร์ โดนัลด์ แบรดแมน (Sir Donald Bradman) เอื้อเฟื้อโดยพิพิธภัณฑ์ คริกเก็ต เซอร์โดนัลด์ แบรดแมนใส่หมวกสำหรับ แข่งของออสเตรเลีย ถ่ายระหว่างฤดูการแข่งขันแห่งออสเตรเลีย ค.ศ.1931-32
- หน้า 54 ภาพดร. ฟิโอน่า วูด (AM) เอื้อเฟื้อโดยคณะกรรมการเนชั่นแนลออสเตรเลียเดย์ (National Australia Day Council)
- หน้า 55 ภาพศาสตราจารย์ เฟร็ด ฮอลโลวส์ (Fred Hollows) เอื้อเฟื้อโดยมูลนิธิเฟร็ด ฮอลโลวส์ โดยแฟรงค์ วิโอลี
- หน้า 56 ภาพดร. เจมส์ มัค (AM) เอื้อเฟื้อโดยรางวัลชาวออสเตรเลียประจำปี
- หน้า 56 ภาพศาสตราจารย์มิเชล ซิมมอนส์ เอื้อเฟื้อโดยคณะกรรมการเนชั่นแนลออสเตรเลียเดย์ (National Australia Day Council)
- หน้า 61 ภาพ ดร. แคทเธอรีน แฮมลิน เอซี (Catherine Hamlin AC) เอื้อเฟื้อโดย กองทุนบรรเทาทุกข์และช่วยเหลือแฮมลิน ฟิสทูลา (Hamlin Fistula Relief and Aid Fund)
- หน้า 71 ภาพ ท่านลอร์ด แลมมิงตัน (Lord Lamington) กล่าวสุนทรพจน์แก่ฝูงชนที่ไปชุมนุมกันในวันสมาพันธ์รัฐ (Federation Day) ที่นครบริสเบน ค.ศ.1901 เอื้อเฟื้อโดยหอสมุดแห่งรัฐควีนส์แลนด์ (State Library of Queensland) โดยเอช. ดับบลิว. มอบสบีย์ (หมายเลขอ้างอิง: 47417)
- หน้า 72 ภาพอีดิธ เคาว์น เอื้อเฟื้อโดยพิพิธภัณฑ์แห่งชาติออสเตรเลีย
- หน้า 73 ภาพโดโรเธีย แม็คเคลลาร์ เอื้อเฟื้อโดยหอสมุดแห่งชาติรัฐ NSW
- หน้า 76 ภาพโรงงานแจกอาหาร เอื้อเฟื้อโดยหอสมุดแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ (หอสมุดมิทแชล) ภาพเด็กนักเรียนเข้าแถวรอรับแจกซูป และขนมปังฟรีคนละชิ้น ที่โรงเรียนเบลมอร์นอร์ธ พับบลิค รัฐนิวเซาท์เวลส์ วันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ.1934 โดยแซม สูด (หมายเลขอ้างอิง: H&A4368)
- หน้า 77 ภาพทางเดินโคโคดา แทรก (Kokoda Track) เอื้อเฟื้อโดยอนุสรณ์สถานทหารผ่านศึก (หมายเลขอ้างอิง: 014028)
- หน้า 81 ภาพเอ็ดดี้ มาโบ (Eddie Mabo) จาลองขึ้นใหม่โดยได้รับอนุญาตจากเบอร์นิตาและเกล มาโบ
- หน้า 82 ภาพ ดร. วิกเตอร์ ชาง (Dr. Victor Chang) เอื้อเฟื้อโดยสถาบันวิจัยโรคหัวใจวิกเตอร์ ชาง

